

Javna razprava o ustavnih spremembah

Do konca januarja

V občini Velenje poteka hkrati z javno obravnavo osnutka dopolnil ustave SR Slovenije in SFRJ Jugoslavije tudi razprava o delovnem osnutku statuta občine Velenje. Osnutki statutov krajevnih skupnosti, ter izhodišč za pripravo sprememb samoupravnih aktov samoupravnih interesnih skupnosti, zlasti še tistih, katerih skupščine se vključujejo v delo zborov občinske skupščine. Aktivnosti usklajuje izvršni odbor predsedstva OK SZDL s sodelovanjem komisije za statut občine Velenje ter organov občinskih vodstev drugih družbenopolitičnih organizacij.

Javna razprava o spremembah republiške in zvezne ustave poteka v temeljnih organizacijah združenega dela na razširjenih sejah izvršnih odborov osnovnih organizacij ZS, v krajevnih skupnostih pa na razširjenih sejah predsedstev krajevnih konferenc SZDL. V krajevnih skupnostih povezujejo razpravo z obravnavo delovnega osnutka novega statuta občine Velenje ter z osnutki statutov krajevnih skupnosti. V okviru samoupravnih interesnih skupnosti pa med javno razpravo o osnutkih dopolnil ustave SRS in SFRJ ocenjujejo še samoupravne splošne akte oziroma način oblikovanja samoupravnih organov in metod dela samoupravnih interesnih skupnosti.

Javna razprava o osnutku dopolnil ustave SRS in SFRJ bo trajala v Šaleški dolini do 31. januarja. Izvršni odbor predsedstva OK SZDL bo nato pripravil oceno poteka javne razprave ter povzel pripombe, mnenja in pobude k osnutkom dopolnil ter posredoval gradivo predsedstvu OK SZDL. Javna razprava o osnutku statuta občine Velenje in osnutkih statutov krajevnih skupnosti bo potekala predvidoma do konca marca. Izhodišča za pripravo sprememb samoupravnih splošnih aktov samoupravnih interesnih skupnosti, zlasti še tistih, ki se vključujejo v delo zborov občinske skupščine, pa bo trajala do konca meseca junija.

Predsedstvo občinske konference SZDL Velenje je na zadnji seji poudarilo, da je treba čimprej pripraviti oceno delovanja političnega sistema in institucij političnega sistema v Šaleški dolini ter oceno uveljavljanja občine v sedanjem obdobju, o čemer bi morali razpravljati sočasno s predlogom novega statuta občine Velenje. Čimprej pa bo treba oblikovati svet za družbenopolitični sistem pri predsedstvu občinske konference SZDL Velenje, ki bo moral biti v prihodnje nosilec in usmerjevalec aktivnosti za pripravo izhodišč za sestavo oz. spremembo statuta občine ter tudi drugih predlogov za izboljšanje dela institucij političnega sistema itd.

M. L.

Čeprav letos ni zapadlo veliko snega pa se ta vendarle dobro drži na veliko veselje številnih smučarjev in otrok, ki v snežni opojnosti zlahka najdejo zamisli za nove igrice in zabavo. Tudi v vrtcih so izkoristili letošnjo zimo in sneg za spodbujanje domišljiskega sveta naših najmlajših.

Predsedstvo občinske konference SZDL Velenje

Krepitev frontne odgovornosti

Na zadnji seji, 20. januarja, je predsedstvo občinske konference SZDL Velenje potrdilo stališča in sklepe programsko volilne seje OK SZDL, ki je bila 18. decembra lani. V stališčih in sklepih je med drugim, poudarjeno, da dosedanja praksa, izkušnje in spoznanja omogočajo, da dograjujemo in krepimo frontno odgovornost za uresničevanje skupno usklajenih nalog in akcij. Za ostvareitev tega cilja bo treba dopolniti in razviti programe družbenopolitične aktivnosti v delegatskih in skupščinskih telesih, hkrati pa si prizadevati za kar največjo družbeno učinkovitost vseh subjektivnih sil.

Zlasti bo treba krepiti in razvijati najširše demokratične in frontne oblike aktivnosti in si prizadevati za uveljavljanje načel kolektivnega dela in odgovornosti tako, da bo socialistična zveza nenehno odprta za vse pobude delovnih ljudi in občanov.

Upoštevanje smernice za nadaljnjo aktivnost OK SZDL Velenje je predsedstvo na torkovi seji opredelilo program aktivnosti OK SZDL Velenje za prve tri mesece letošnjega leta.

Po imenovanju novega, 7-članskega izvršnega odbora predsedstva OK SZDL so sprejeli izhodišča in usmeritve za javno razpravo o ustavnih spremembah, statutu občine Velenje in statutih krajevnih skupnosti ter za oblikovanje samoupravnih organov samoupravnih interesnih skupnosti.

Med razpravo o poteku akcije sprejemanja samoupravnih sporazumov o temeljnih planov samoupravnih interesnih skupnosti v Šaleški dolini je bilo, med drugim, poudarjeno, da je bilo navzlic nekaterim pomanjkljivostim opravljeno dokaj zahtevno delo. Samoupravne sporazume občinskih samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti je podpisalo okrog 95 % vseh podpisnikov, občinskih samoupravnih interesnih skupnosti materialne proizvodnje pa nad 80 % vseh podpisnikov. V teh dneh morajo strokovne službe samoupravnih interesnih skupnosti zagotoviti, da samoupravne sporazume o temeljnih planov podpišejo še preostali podpisniki. Slabše pa je potekala akcija sprejemanja samoupravnih sporazumov o temeljnih planov republiških samoupravnih interesnih skupnosti materialne proizvodnje, ki jih je do 20. januarja podpisalo le okrog 55 % vseh podpisnikov. Pripombe, ki so jih v temeljnih organizacijah združenega dela izoblikovali k samoupravnim sporazumom o temeljnih planov, pa morajo upoštevati sestavljalci pri pripravi letnih delovnih načrtov.

V vseh samoupravnih sredinah je treba kar najbolj podrobno oceniti pripravo in sprejemanje planskih dokumentov. Sicer pa je treba zagotoviti, da bodo do konca meseca marca pripravljene čistopisi samoupravnih sporazumov vseh občinskih samoupravnih interesnih skupnosti ter pregled obveznosti.

Predsedstvo OK SZDL Velenje je na torkovi seji sprejelo tudi predlog komiteja za družbene dejavnosti izvršnega sveta, da je mogoče začeti postopek dogovaranja o porabi presežnih sredstev

samoupravnih interesnih skupnosti (vseh bo po zdajšnji oceni okrog 40,5 milijonov dinarjev) za kritje primanjkljaja občinske skupnosti otroškega varstva in občinske zdravstvene skupnosti

ter za kritje dodatnih obveznosti občinske izobraževalne skupnosti, občinske kulturne skupnosti ter občinske skupnosti socialnega skrbstva.

Marijan Lipovšek

Priprave na tretji kongres samoupravljalcev

Imenovan koordinacijski odbor

Od 16. do 18. junija 1981 bo v Beogradu 3. kongres samoupravljalcev Jugoslavije. Osrednja točka dnevnega reda kongresa bo »Združeno delo v boju za socialistično samoupravljanje in družbenoekonomski razvoj«.

V Šaleški dolini bo usmerjal aktivnosti v pripravah na to srečanje jugoslovanskih samoupravljalcev poseben 20-članski koordinacijski odbor, ki ga bo vodil Marcel Medved. Koordinacijski odbor je imenovalo predsedstvo občinske konference SZDL Velenje.

V pripravah na 3. kongres

samoupravljalcev Jugoslavije bodo namenili, kot poudarjajo objavljene teze za pripravo 3. kongresa, posebno pozornost vprašanjem v zvezi s pridobivanjem in razporejanjem dohodka, samoupravnemu povezovanju in združevanju na podlagi dohodka kot bistvenega dejavnika družbene reprodukcije, s samoupravnim načrtovanjem in razvojem ter združenim delavcem v delegatskem sistemu.

V Šaleški dolini naj bi v pripravah na kongres začeli čim več konkretnih akcij za to, da bi presegli pomanjkljivosti zlasti še na področjih, ki bodo v središču predkongresne dejavnosti.

Pohod po poteh 14. divizije

Franc Leskošek pokrovitelj

Pretekli teden je bil v Velenju član predsedstva Federacije Fran Leskošek Luka. Ob tej priložnosti so ga obiskali tudi predstavniki občinske konference ZSMS Velenje. Čestitali so mu za minuli rojstni dan in mu zaželeli veliko sreče v novem letu, obenem pa so zaprosili za

pokroviteljstvo nad letošnjim pohodom po poteh Štirinajste.

Franc Leskošek Luka je pokroviteljstvo nad pohodom z veseljem sprejel, podpisal je dnevnik pohoda ter mladim izrekel tudi nekatere nabožke, ki bodo prav gotovo obogatili in popestrili vsakoletno pot.

Sklepna slovesnost na Ljubnem

Mladiv Gornji Savinjski dolini se tudi letos zavzeto pripravljajo na pohod po poteh 14. divizije. Občinska konferenca ZSMS Mozirje je nosilec četrte in hkrati zadnje etape letošnjega pohoda. Računajo, da bo pohodna enota štela nad 100 udeležencev. Poleg mladincev jo bodo sestavljali še pripadniki teritorialne obrambe, taborniki, strelci in seveda borci, udeležili pa se je bodo tudi mladinke in mladinci iz nekaterih občin izven celjske regije. Od vrstnikov velenjske občine bodo pohodno zastavo

sprejeli 14. februarja pri kmetu Zlebniku in jo preko Belih vod poneli do Smrekovca kjer bodo prenočili. Naslednji dan se bodo napotili do Ljubnega kjer bo zaključna prireditev letošnjega pohoda. Mladi pohodniki se bodo med potjo ustavljali pri spominjskih obeležjih, ob njih bodo pripravili priložnostne svečanosti, preživeli borci legendarne divizije pa jim bodo obujali spomine na težke dni iz naše revolucionarne preteklosti.

J. P.

Komite za družbene dejavnosti

Ne upoštevajo možnosti občin

V ponedeljek je bila seja komiteja za družbene dejavnosti skupščine občine Velenje. Na njej so obravnavali poročilo o rezultatih podpisa samoupravnih sporazumov o temeljnih planov samoupravnih interesnih skupnosti za srednjeročno obdobje 1981 — 1985, spregovorili o pripravi planov samoupravnih interesnih skupnosti za letos ter obravnavali predloge samoupravnih interesnih skupnosti za dogovarjanje o presežnih sredstvih.

V poročilu o poteku aktivnosti pri pripravi planskih dokumentov za naslednje srednjeročno obdobje je bilo rečeno, da so se pojavljale številne dileme o možnostih razvoja, posameznih področij družbenih dejavnosti. Na števil-

nih posvetih so koordinirali obseg in rast sredstev za zadovoljevanje potreb, pri tem pa je bil zelo vprašljiv problem investiranja, saj je potrebno poleg dogovorjenih sredstev iz samoprispevka — zaradi visoke stopnje inflacije — dogovoriti še sredstva iz drugih virov, če želimo sprejeti investicijski program tudi uresničiti.

Ugotovljeno je bilo, da je ves čas šepala sočasnost planiranja in da niso bili usklajeni programi družbenih dejavnosti, materialne proizvodnje in krajevnih skupnosti, kljub temu, da je bilo v to vloženo mnogo truda.

Tudi skupščine SIS v času planiranja niso v celoti izpolnile svoje naloge. Delegati so na seje prihajali nepripravljeni, skupščine pa so bile neodločne in niso bile sposobne spoznati lastnih problemov, ponekod pa so skušali negirati celo programe tistih sku-

pnosti, ki so nosilke ustavnih in zakonskih nalog.

V združenem delu so se številne dileme in problemi pokazali predvsem pri sprejemanju programov republiških samoupravnih interesnih skupnosti. Tako je združeno delo opozarjalo, da se reprodukcijska zmoglost materialne proizvodnje iz leta v leto zmanjšuje in sega zajemanje sredstev v nekaterih tozidih v samo bistvo razvoja in obstoja.

Republiške samoupravne interesne skupnosti ne upoštevajo konkretnih možnosti in težav v občinah, njihovi programi pa pogosto niso sestavina potreb in interesov delavcev. Vprašanje je tudi, na kakšni in kolikšni samoupravni podlagi so oblikovali ponujene programe nekaterih republiških samoupravnih interesnih skupnosti ob pogosti nesklepnosti ali dvomljivi sklepčnosti skupščin republiških SIS. Poseben problem je tudi solidarnost, ki ni stimulativna in omogoča celo večji in boljši program v občinah, ki jo prejemajo, kot v občinah, ki jo dajejo.

Samoupravne sporazume o temeljnih planov smo v občini podpisovali trikrat. Ob drugem podpisu 29. decembra je podpisalo dokumente 63 odstotkov udeležencev, 14. januarja letos pa je bil dosežen skoraj 100 odstoten podpis.

Komite za družbene dejavnosti je sprejel stališče, da morajo vse samoupravne interesne skupnosti, ki so ob podpisu sporazumov o temeljnih planov dobile pripombe, te upoštevati v svojih letnih planih in uskladiti razvoj z možnostmi in potrebami celotne družbene skupnosti.

B. Z.

Sprejem

Stalnost medsebojnih odnosov

Prejšnji teden je predsednik izvršnega sveta skupščine občine Velenje Franjo Kljun pripravil novoletni sprejem za predstavnike verskih skupnosti naše občine. Najprej je gostom zaželel srečno in uspešno novo leto, v nadaljevanju pogovora pa jih je seznanil z rezultati gospodarjenja naših delovnih organizacij in srednjeročnimi na-

črti občine Velenje. Izrazil je tudi željo, da bi se v odnosu z verskimi skupnostmi naše občine še nadaljevala pozitivna ravnanost in odgovornost za skupen razvoj in uveljavljanje dobrih medsebojnih odnosov.

Načrtovane akcije morajo biti skupne in temeljiti na stalnosti medsebojnih odnosov.

Kmetijska zemljiška skupnost Velenja

Kmetovo delo ustrezno vrednotiti

V naši občini je 20 kmetij, katerih lastniki imajo možnosti in pogojev za pridobitev preživitve na podlagi zakona o preživitvinskem varstvu s tem, da oddajo svoja zemljišča (kmetijska in gozdna) v družbeno lastnino v zameno za preživitvo.

Večina teh zemljišč je slabo obdelana (približno 140 ha), ker so lastniki ostareli in za delo nezmogljivi, brez naslednikov ali pa so ti zaposleni in niso zainteresirani za obdelavo zemlje.

Če se položaj v kmetijstvu ne bo izboljšal, tako da bo kmetovo delo ustrezno ovrednoteno, bo njegova socialna varnost in ekonomska stabilnost še naprej ogrožena, mladi ne bodo ostajali na kmetijah in lahko pričakujemo, da bo konec tega srednjeročnega obdobja v občini okrog 100 zapuščenih kmetij.

Slabo obdelana pa niso le zemljišča ostarelih kmetov, temveč tudi posamezna zemljišča nekaterih lastnikov, ki niso kmetje, ali pa jim kmetijstvo predstavlja dopolnilno dejavnost.

Popolnoma neobdelanih kmetijskih zemljišč v zasebni lasti v občini nimamo. Nekaj je neobdelanih zemljišč v družbeni lasti izven uporabe ERE — TOK Kmetijstvo.

Starejši kmetje brez naslednikov tudi niso motivirani za večja vlaganja v proizvodnjo. Ob pomanjkanju ustrezne delovne sile niso učinkovito izkoriščene dane naravne možnosti travinja, zlasti še v hribovitem svetu. Vse to je vzrok zaraščanju kmetijskih površin z gozdom na površini približno 300 ha. Zarašča se največ kmetijskih neobdelovalnih zemljišč (pašnikov) in travnikov na meji

gozd-kmetijske površine, inklave kmetijskih zemljišč v gozdu in gozdne jase. Kmetijska zemljiška skupnost, SIS za gozdno in lesno gospodarstvo Nazarje, pristojna kmetijska in gozdnogospodarska organizacija sklenejo za ta zemljišča samoupravni sporazum o ukrepih za zmanjševanje zaraščanja oz. o ukrepih za ohranitev prvotnih ali uvajanje novih družbeno dogovorjenih funkcij teh zemljišč. To je tudi ena od nalog v temeljnih planov Kmetijske zemljiške skupnosti v srednjeročnem obdobju 1981—1985. KZS načrtuje v tem srednjeročnem obdobju krčenje in agromelioracijske ukrepe na 50 ha zaraščanih površin, ki se bodo uporabile za intenzivno proizvodnjo krme.

dipl. ing. Marija Ažber

Mozirje

Nekaj zanimivosti

Lani v mozirski občini se ni bilo sklada za pospeševanje kmetijstva, zato tudi ni bilo premij, ki jih dobijo rejci za paitanje telet. Posledice so že več kot očite. V letu 1980 se je število paitancev že zmanjšalo za 100 glav in se bo letos celo za nadaljnjih 200. Vse za čim več dobre hrane!

— Lani so iz mozirske občine prodali 103 plemenske telice, kar je pomemben dokaz dobre selekcije in visoke kakovosti te pasme. Največ telic so kupili v Karlovcu, Krškem, Laškem in v koroški regiji.

— 28 rejcev v Gornji Savinjski dolini ima skupno 53 krav vrhunske kakovosti. «Bikovske matere» jim pravi. Njihove moške potomce pošljejo v posebna vzrejalšča, najboljši izmed njih pa petem v osmenjevalna središča.

— Posebne razvojne premije je v preteklem letu prejelo 22 rejcev. Se pogoja za njihovo pridobitev: najmanj deset krav čiste pasme in povprečna mlečnost vsaj 4400 litrov.

— Na zadrugi podeljujejo tudi pasne premije. Dobijo jih rejci, ki pasejo telice na urejenih planinskih pašnikih. Lani je te premije prejelo 90 rejcev za 293 telice.

— Kljub vsem težavam so v občini Mozirje lani namolili 8 milijonov 200.000 litrov mleka in načrt presegli prav za naslednjih 200.000. Letos pravijo, da ne bodo tako uspešni, saj se bodo težave z gnojili in krmlili še povečale.

Izobraževanje v kmetijstvu

Krožki najbolj primerna oblika

Zimski dnevi so vsekakor čas, ko si v kmetijstvu najlaže odtrga čas za najrazličnejše oblike izobraževanja in usposabljanja. Temu primerno so zimo izkoristili tudi na Zgornjesavinjski kmetijski zadrugi Mozirje. V letošnjem izobraževalnem obdobju so se predvsem odločili poživiti delo z mladimi zadrugniki, ki so ga v lanskem letu zaradi preobilice opravili v zvezi z reorganizacijo zadruge nekoliko zanemarili. Zato so letos pripravili nekoliko obširnejši program, ki ga dopolnjuje še akcijski program konference mladih v kmetijstvu pri občinski konferenci ZSMS.

V vseh petih aktivnih mladih zadrugnikih bodo za uvod poslušali in obravnavali osnovne naloge kmetijstva v prihodnjem srednjeročnem obdobju in seveda vlogi mladih zadrugnikov pri njihovem uresničevanju. Pripravili so tudi širši izbor strokovnih in družbenopolitičnih tem. Mladi zadrugniki se bodo po aktivnih sami odločili za tri do štiri področja in poslušali predavanja in izbrane teme. Seveda bodo predavanja dopolnili s praktičnim delom in bodo ob koncu tega izobraževalnega obdobja pripravili tekmovanja za vrsto kmečkih opravil in tudi tako preiskusili pridobljeno znanje.

Izobraževanje za področji gospodinjstva in turizma teče po ustaljenem redu in programu. Težišče dela pri tem so krožki, ki so jih kot najbolj primerno in priljubljeno obliko uveljavili že pred leti in jih vse bolj krepijo. Kmečke žene se po zaselkih zbirajo na posameznih kmetijah in si na vsakem krožku vnaprej same izbirajo teme, ki jih najbolj zanimajo. Letos bodo v 17 zaselkih pripravili tri do štiri krožke. Poleg tega bodo pripravili še gospodinjstvo—turistične tečaje za tiste žene, ki svoje kmetije pripravljajo za kmečki turizem.

Splošno izobraževanje bodo letos omejili po obsegu. Pripravili bodo enodnevnne razgovore in jih namenili aktualnim problemom s katerimi se kmetje najpogostejše srečujejo pri gospodarstvu. Letos bodo dali poseben poudarek pravilnemu krmljenju.

Pred razgovori bodo pospeševalci vzeli vzorce sena različnih kakovosti in načinov sušenja. Na podlagi kemijskih analiz bodo tako lahko praktično prikazali

pravilno krmljenje, ki je seveda predpogoj večje in cenejše proizvodnje hrane, obdelali pa bodo tudi uporabo ostalih krmil.

J. P.

Zdravnica svetuje

Obolelim za gripo

V zadnjem času opažamo na področju naše občine občuten porast prehladnega obolenja, ki ga imenujemo viroza. Obolenje se je začelo pojavljati pred novoletnimi prazniki, zlasti pa med samimi prazniki. Sredi prvega tedna letos, je kazalo, da se bo stanje začelo umirjati, vendar smo v dežurni ambulantni dne, 10. in 11. januarja opazili ponoven porast obolenja.

Obolenje, katerega povzročitelji so virusi, traja 5 do 6 dni. Virus je izredno kužen, bolezen pa se naglo širi. Navadno preteče od okužbe z virusom do pojavnosti prvih znakov obolenja 2 do 4 dni.

Bolezen se začne z nenadnim porastom temperature na 39 do 40 stopinj C, ki jo spremlja mrzlica. Značilno je splošno slabo počutje z bolečinami v rokah in nogah, zlasti pa z bolečinami v sklepih, križu in v prsih. Redno spremlja te težave suh, neprijeten kašelj, včasih pa tudi krvavitev iz nosu. Oči so rdeče obrobene in pekoče.

Ljudje so prestrašeni ob pojavu bolezni, v družini zato bi radi opozorili, da bolezen sama ni nevarna, je pa dokaj neprijetna za bolnike.

Prav je, da napišemo nekaj o preprečevanju in zdravljenju viroze. Občani naj skrbijo za svojo telesno moč, in sicer naj uživajo dosti vitamina C in medu ter se primerno toplo oblačijo. Bolniki naj se zadržujejo bolj po domovih, da ne okužijo zdrave. Odsvetujem nepotrebno in predolgo zdravljenje v prostori zdravstvenega centra, kjer je

možnost okužbe večja in občani naj po nepotrebnem ne obremenjujejo zdravstvene službe s stvarmi, ki se lahko preloži. Pri tem mislim na iskanje raznih zdravniških spric, potrdil in drugo.

Kaj storiti, če se bolezen pojavi v družini?

Bolnik naj leže v posteljo, pije mnogo čaja z limono ali „C“ vitamin tablete, vzame aspirin (3 x 1 tableto) ali andol tableto 3 x 2 za odrasle. Pri mlajših bolnikih, ki so sicer v dobrem splošnem zdravstvenem stanju, ni nujen takojšen obisk v zdravstvenem domu, naj pa se o obolenju posvetujejo s svojim ali dežurnim zdravnikom. Pri slabotnejših otrocih in starejših občanah pa priporočam takojšen pregled pri zdravniku. Prav tako priporočamo takojšen pregled pri zdravniku vseh tistih bolnikov, ki jim je vročina že padla na normalno, pa se je ponovno zvišala z mrzlico.

Vsekakor naj občani iščejo pomoč v rednem delovnem času v zdravstvenem domu in naj ne čakajo na noč ter s tem obremenjujejo dežurne ekipe, ki je res samo za nujne primere (nesreča in nenadna huda obolenja). Najboljše je, če se bolniki posvetujejo z zdravnikom, ki jim bo dal tudi podrobna navodila o zdravljenju.

Oboleli naj se borijo priti temperaturi, vendar naj ne uživajo brez zdravnikovega navodila antibiotikov iz domačih lekarn.

Upam, da bom s člankom pomagala občanom in da bomo s skupnim prizadevanjem ustavili širjenje bolezni.

dr. Aleksandra Zuber

Bo kmetova socialna varnost še naprej ogrožena?

Priznanja proizvajalcem mleka

Največ v mozirsko občino

V dneh pred novim letom so rejcem krav molznic (samo čiste pasme) na področju celjskega živinorejskega zavoda, ki poleg osmih občin naše regije zajema še občine Slovenj Gradec, Ravne in Brežice, podelili priznanja za leto 1979. Rezultati so pravzaprav več kot le dokaz dobrega dela na Zgornjesavinjski kmetijski zadrugi. Od 13 zlatih priznanj za povprečno več kot 5500 kilogramov mleka na molznico, so jih rejci iz mozirske občine prejeli kar 12. To so:

Ivan ATELSEK iz Smihela, Alojz BASTL iz Bočne, Tone BRINOVC z Brezja, Franc GOLICNIK iz Smihela, Franjo JERAJ iz Primoža, Edi JURJEVEC iz Juvanja, Jože MAROLT z Brezja, Vera PREK iz Radmirja, Anton in Ivan VERBUČ iz Smihela in Karl ZAGOŽEN iz Tera. Najboljši med vsemi je vsekakor

Tone BRINOVC z Brezja, ki je pri desetih kravah povprečno namolzel kar 6485 kilogramov mleka. Srebrnih priznanj za 5000 do 5500 kilogramov mleka so skupno podelili 18, od tega jih je v mozirsko občino potovalo 8 in v velenjsko eno. Dobitniki so: Jakob BREZNIK iz Krnice, Ivan CIREJ iz Tera, Janez Čepak iz Bočne, Pavel GOLICNIK iz Smihela, Anton KRIVEC iz Lenarta, Martin PRESEČNIK iz Lenarta, Ivan ZAGOŽEN iz Bočne, Jože RAKUN iz Radmirja ter Alojz ROŽIČ iz Topolšice. Podelili so tudi bronasta priznanja za 4500 do 5000 kilogramov mleka. Skupno so jih podelili 35. Iz velenjske občine so jih prejeli Franc ROTNIK iz Raven, Jože ROČNIK iz Zavodnj in Gabrijel STROPNIK iz Florjana. Bronasta priznanja je v mozirski občini prejelo kar 18 rejcev.

J. P.

Naši rejci se trudijo, da bi z boljšimi pasmami in močno krmo proizvedli kar največ mleka in tako tudi na tem področju premostili zaostanek za razvitimi državami.

Dol Suha pri Rečici

Sproščeno in po domače

Izmed številnih oblik izobraževanja in strokovnega usposabljanja v kmetijstvu jih je precej seveda namenjenih kmečkim ženam, med njimi pa so vsekakor daleč najbolj priljubljeni krožki. Zakaj je temu tako, so povedale udeleženke enega izmed krožkov, tokrat v Dol Suhi pri Rečici. Najprej mnenje Marije Bezovšek, ki na Zgornjesavinjski kmetijski zadrugi skrbi za izobraževanje, predvsem pa si je z zavzetim delom pridobila zaupanje kmečkih žena in na njenih ramenih tudi leži pretežni del bremena v zvezi s krožki. Ob tem bo najbrž res, da breme ni najprimernejši izraz za delo, ki ga opravljaš z ljubeznijo.

MARIJA BEZOVŠEK: „Za to obliko izobraževanja smo se odločili nekako pred štirimi, petimi leti. Poglavitni vzrok zato je bil v dejstvu, da kmečke žene na večja predavanja v posameznih krajih običajno niso prihajale v večjem številu, manjkalo je tudi vprašanja in sproščene pogovore. Vse to smo v veliki meri dosegli sedaj, ko se zbiramo v kmečkih hišah po posameznih zaselkih. Za žene je to veliko bolj priročno, pogovor teče sprošče-

no, brez treme in podobnih zadržkov. Vsekakor so postali krožki med kmečkimi ženami najbolj priljubljena oblika. Dokaz zato je tudi v tem, da ponekod vztrajamo z njimi že pet let in da jih je iz leta v leto več. Letošnje zimo imamo krožke v 17 zaselkih, v vsakem pa se dobimo povprečno trikrat. Z delom pričnemo vsako leto neke ob koncu novembra. Takrat se z udeleženkami teh krožkov domenimo za tiste teme, s katerimi bi se žene v tej zimi najraje seznanile. Teme so seveda zelo različne, vseeno pa prednjačijo teme iz gospodinjstva, kot so urejanje in opremljanje stanovanja, higiena, prehrana in sestavljanje jedilnikov ter podobno, vsako zimo pa vključimo vsaj po eno temo iz kmetijstva. Pri tem seveda priskočijo na pomoč veterinarji, pospeševalci, tudi arhitekta smo že povabili. Vse je razumljivo odvisno od želja in zanimanja udeleženek krožka v posameznem kraju. Skupno se vseh 17 krožkov udeležuje okrog 450 kmečkih žena. Ob zaključku tega izobraževalnega obdobja se potem običajno zberemo vse skupaj v kakšni večji dvorani, si ogledamo kakšno predstavo ali kaj podobnega ter tako tudi

skupno in v veselem razpoloženju zaključimo ta del izobraževanja.“

Za mnenje seveda velja povprašati tudi udeleženke same. Prva je spregovorila Pušnikova gospodinja, ki že nekaj let na domačiji gosti udeleženke krožka iz Dol Suhe, Poljan in sosednjih zaselkov, DARINKA BIDER: „Krožki so nam vsekakor zelo všeč. Zbiram se nas precej, na vsakem sestanku okrog 20, včasih tudi več. Teme s katerimi bi se radi seznanile si izbiramo same, za en krožek vnaprej. Okrog 8. marca letos si želimo, da bi nam poseben predavanje, v nekoliko širšem sestavu udeleženk, pripravil zdravnik. Prejšnja leta nam je za druga ob dnevu žena omogočila ogled kakšne igre ali podobne predstave, tudi tovariško srečanje seveda ni manjkalo, letos pa bo zaradi stabilizacije najbrž vse skupaj odpadlo. Krožki so nam še posebej všeč tudi zato, ker se v domačem okolju lažje pogovorimo o vsem kar nas teži.“

SLAVKA ŽUNTER iz Poljan: „Na krožke seveda zelo radi prihajamo, vedno nas je veliko in že vsa leta se zbiramo pri Pušnikovih, saj je ta kraj za vse udeležen-

ke še najbolj pri roki. Veliko se pogovarjamo o različnih področjih iz gospodinjstva, v sedanjem obdobju varčevanja smo se pogovarjale tudi o tem, kako pri vsakdanjem delu porabiti čim manj energije. Za tene se same dogovorimo za en krožek vnaprej. Predvsem nam je krožek všeč, ker se pogovarjamo sproščeno in po domače, kar pri drugih izobraževalnih oblikah ni možno. Pa še nekaj je. Ti krožki so ena redkih prilik, ko lahko kmečke žene sedemo skupaj in se pogovorimo o tem in onem. Tudi zato rade prihajamo in bomo še v prihodnje.“

MARIJA PRISLAN iz Poljan: „Na krožke hodim tri leta, všeč pa so mi predvsem zato, ker zvezo veliko novega. Pomembno je tudi to, da se kmečke žene večkrat dobimo skupaj, saj je sicer možnosti za to zelo malo. Poleg tega so tudi predavanja zanimiva in koristna. Pravzaprav pa morajo biti. Same namreč predlagamo različne teme in se potem dogovorimo za tisto, ki zanima večino, ali kar vse. Na ta način zvezo veliko koristnega in marsikaj doma s pridom uporabimo.“

J. P.

Marija Bezovšek

Darinka Bider

Slavka Žunter

Marija Prisan

Komunalna skupnost

S samoupravnimi spremembami do boljšega dela

V smernicah načrta smo si zastavili nalogo, da moramo v tem obdobju storiti kakovosten premik k izboljšanju komunalne oskrbe v občini. Tako bomo na področju toplovodnega ogrevanja storili vse, da zagotovimo občanom toplovodno oskrbo in s tem postopoma izenačimo standard na tem področju. Predvidevamo tudi toplotifikacijo dela krajevne skupnosti Velenje — desni breg, vasi Salek, in KS Šoštanj ter Konovo. Poleg tega bomo naredili vse, da bodo zgrajeni primarni vodi za nove soseske, ki bodo v gradnji.

Na področju vodne oskrbe občanov predvidevamo določene razširitve, ki naj bi omogočile, da se bo povečalo število tistih, ki dobijo vodo iz javnih vodovodov. Do konca srednjeročnega obdobja naj bi dobilo vodo iz javnih vodovodov 85 odstotkov občanov, kar bi bilo za 4 odstotke več kot v preteklem letu. V letošnjem letu načrtujemo nadaljnjo izgradnjo pomembnega primarnega vodovodnega omrežja, in sicer vodovoda iz Ljubije. Izgradnja tega vodovoda je osnova za nove soseske, saj bo sicer primanjkovalo pitne vode.

Med pomembnimi nalogami v naslednjem srednjeročnem obdobju je tudi izgradnja kolektorja v Penku, ki naj bi omogočil, da bo Paka ponovno postala lepa in čista reka.

Se nekaj besed o urejanju cestnih površin in zelenic. Posebno pri urejanju zelenic smo opazili precejšnje nazadovanje. Letos nameravamo vse storiti, da bomo zelenice ponovno uredili in da bodo resnično mestu v okras

in občanom v veselje. Vendar pa se moramo zavedati, da to ni le naloga komunalnih organizacij, ampak vseh občanov, ki lahko s svojim sodelovanjem in udarniškim delom veliko pripomorejo k ureditvi svojega okolja, prav toliko pa lahko storijo tudi s pravnim odnosom do urejenih nasadov in zelenic.

Komunalno gospodarstvo ima zaradi svoje vloge v vsakdanjem življenju občanov prav gotovo poseben pomen in je zato tudi pogosto izpostavljeno različnim kritikam ter postavljen pred bolj ali manj upravičene zahteve. Ne moremo reči, da smo bili v preteklem srednjeročnem obdobju v celoti zadovoljni z opravljenim delom na tem področju, vsekakor pa so bili storjeni precejšnji napori, da bi se ureditvi komunalnih problemov izboljšal družbeni standard občanov. Zaradi številnih nerazrešenih vprašanj z nekaterimi samoupravnimi interesnimi skupnostmi gospodarskih dejavnosti, zaradi pomanjkanja denarja in tudi notranjih slabosti pa so bili uspehi le delni in je bilo pri uresničitvi zastavljenih nalog pogosto preveč nepotrebnih zatikanj.

In kako ocenjuje delo samoupravne interesne komunalne skupnosti, v kateri so izvajalci s področja komunalnega gospodarstva dogovarjali svoje dejavnosti, njen novi predsednik Jože Kandolf?

Delovanje komunalne skupnosti je vsekakor nekoliko drugačno v primerjavi z drugimi SIS gospodarskih dejavnosti. Menim, da je naša dejavnost

neprestano zelo kritično opazovana in ocenjevana. To je vsekakor razumljivo, pogosto pa ne najbolj prijetno.

V preteklem obdobju smo se v komunalni skupnosti predvsem trudili, da bi kar najbolj izboljšali komunalno oskrbo občanov in dvignili standard na tem področju. Pri tem je bilo veliko težav, saj za zadovoljevanje potreb nismo imeli dovolj sredstev. Prednost smo skušali dati tistim nalogam, ki so za občane trenutno najbolj pomembne. To je predvsem oskrba z vodo in toplovodnim ogrevanjem ter vzdrževanje javnih površin.

S kakšnimi načrti stopate v novo srednjeročno obdobje?

Za konec pa še nekaj misli o samoupravnih spremembah, ki jih načrtujemo v komunalni skupnosti.

V dosedanjem obdobju se je pokazalo, da skupščina komunalne skupnosti ni delovala tako uspešno kot smo si želeli. Zato smo skupno z občinsko konferenco SZDL Velenje pripravili predlog nove samoupravne organiziranosti. Delegati se bodo sedaj povezovali v konferenice. Na ravni konference probleme razjasnili in jih šele nato skušali na skupščini tudi razrešiti.

Bolj bo moralo v prihodnjem obdobju zaživeti tudi sodelovanje delegatov z delegatsko bazo. Tu je bilo doslej storjeno premalo. Delegati na seje niso prihajali s stališči, ki bi si jih pridobili v svojem okolju, ampak so najpogosteje zagovarjali svoja lastna mnenja.

B. Z.

V samem Velenju morajo nekateri še vedno sami skrbeti za topoloto v stanovanjih.

Skupnost otroškega varstva

Največ za otroški dodatek

Skupnost otroškega varstva je imela v preteklem letu polne roke dela. Težave, ki so se porajale pri izvajanju dejavnosti v velenjskih vzgojnovarstvenih zavodih, so bile precej trd oreh za delegate te skupnosti. Še boljše delo so v veliki meri onemogočali delegati sami, saj je bila njihova prisotnost na sejah skupščine vedno na robu sklepčnosti. Pri spremljanju sodobne tematike s tega področja pa so bili vse premalo prizadevni.

Tudi v letošnjem letu čaka delegate skupnosti otroškega varstva še veliko nalog. S 1. januarjem je iz pristojnosti zveze skupščin otroškega varstva prevzela skupščina veliko obveznost, in sicer dodeljevanje otroških dodatkov oziroma vse zadeve s tega področja. To pa pomeni, da bo skupnost namenila samo za otroški dodatek več sredstev kot pa jih je doslej zbirala za izvajanje celotnega programa otroškega varstva z investicijami vred. Po predvidevanjih naj bi zbrali več kot 50 milijonov dinarjev, za dosedanje uresničevanje načrtovanih nalog pa so porabili 45 milijonov. „Hkrati, ko prenašamo obveznost dodeljevanja otroških dodatkov iz republike v občino, torej bliže občanom, bodo spremenjena tudi merila za njihovo dodeljevanje. Glavna novost je ta, da se bodo šteli vsi dohodki in družini, ne glede na izvor. V dohodkih družin pa so bodo upoštevale tudi vse olajšave pri pla-

čevanju oskrbnine v vrtcih in stanarine. Vseh teh meril ne bo mogoče uresničiti v celoti v tem letu. Ob koncu srednjeročnega obdobja bo otroški dodatek kot zadnji prispevek dopolnjeval staršem razliko do izračunane življenskega stroška na otroka,“ je poudarila v pogovoru predsednica Daniela Lipovšek.

Z novim srednjeročnim obdobjem ter v skladu s planskimi dokumenti so pri velenjski skupnosti otroškega varstva spremenili način finansiranja vzgojnovarstvene dejavnosti. Težak finančni položaj v obeh zavodih, vleče se že nekaj let, je narekoval, da so v letošnjem letu določili novo ceno oskrbnega dne. Skupnost namreč od 1. januarja letošnjega leta dalje finansira osebne dohodke vzgojiteljic, po številu oddelkov in ne več po številu otrok. K nastanku velike izgube v vzgojnovarstvenih ustanovah je gotovo prispeval svoj delež tudi pravilnik, ki je dopuščal predvsem staršem z višjimi osebnimi dohodki precejšnje ugodnosti. Letošnja cena oskrbnine je izračunana na 11 mesecev, zanjo pa bodo starši plačali vsak mesec enak znesek.

In kako so pri skupnosti otroškega varstva izračunali novo ceno? Iz cene oskrbnine so izločili nabavno vrednost živik za osebe, ki jih otrok v vrtcu prejme. Hrana pa se obračuna dnevno

po številu obrokov. „Nova cena oskrbnega dne daje videz, da so se storitve v vzgojnovarstvenih zavodih občutno povečale, v resnici pa smo le pravičnejše razdelili posamezne elemente cene in s tem zagotovili boljše gospodarjenje vzgojnovarstvenih zavodov,“ je nadaljevala Daniela Lipovšek.

Toda težav s tem še ni konec. V letih 1978 in 79 je skupnost iz rednih sredstev krila primanjkljaj, v preteklem letu pa je ta porastel tako močno, da bi lahko ogrozilo delo v vzgojnovarstvenih zavodih. Ker je pomenila rešitev zavodov veliko breme za skupnost, so delegati na decembrski skupščini otroškega varstva sklenili, da skupaj s komitejem za družbene dejavnosti izvedejo postopek za uporabo presežnih sredstev te skupnosti. Porabili naj bi jih za pokritje nastale izgube. Delegati skupnosti upajo in želijo, da združeno delo pri odločanju o presežnih sredstvih ne bo imelo pomislekov in da se bo odločilo za tako pot, ki bo za oba najboljša.

V tem letu prehaja skupnost otroškega varstva Velenje na novo samoupravno organiziranost, ki bo dala še večjo veljavo skupščini. Ob vsem tem pa ni odveč tudi bojazen, da bo nepreveč zgledno in zavzeto delo delegatov oviralo uresničevanje ciljev, ki jih bodo pri skupnosti otroškega varstva sprejeli z novim samoupravnim sporazumom.

T. P.

Občinska zdravstvena skupnost Mozirje

Potreben sanacijski program

Člani izvršilnega odbora občinske zdravstvene skupnosti Mozirje so na svoji zadnji seji med drugim obravnavali tudi poslovanje skupnosti v preteklem letu. Pri tem so uvodoma poudarili, da je skupščina občinske zdravstvene skupnosti pravočasno sprejela ukrepe, ki so bistveno pripomogli k uspešnemu izvajanju politike ekonomske stabilizacije, svoje ustaljene programe pa so pripravili tudi izvajalci. Samoupravni organi skupnosti so uresničevanje teh programov in poslovanje skupnosti v celoti nenehno spremljali in usmerjali. Pri tem sta skupščina in izvršilni odbor skupnosti vztrajala pri doslednem izvajanju ukrepov za usklajitev porabe in razpoložljivih sredstev in s tem v zvezi poostрила nadzor nad bolniškim staležem, predpisovanjem zdravil in pošiljanjem pacientov na specialistične preglede in zdravljenje v bolnišnicah. Vlogo osnovne zdravstvene službe v občini in večjo samostojnost pri nadzoru nad koriščenjem sredstev za zdravstveno varstvo so si zagotovili tudi z ustanovitvijo temeljne organizacije združenega dela Zdravstveni dom Mozirje.

Pri obravnavanju odhodkov skupnosti so ugotovili, da so letni načrti najmočnejše presegli izdatki za denarna nadomestila,

ki so predvideni znesek prekoračili že v novembru. Značilno je, da so bile presežene vse postavke nadomestil osebnih dohodkov in dajatve v primeru smrti. V prvih enajstih mesecih lanskega leta so denarne dajatve v primerjavi z enakim predlanskim obdobjem porasle skupno za 35 odstotkov, samo nadomestila zaradi nege pa za 62. Pri podatkih o izostankih z dela so člani izvršilnega odbora menili, da uvedba kontrolnih listov kot administrativni ukrep, ne bo dala željenih rezultatov, če se ob tem ne bo okrepi sodelovanje temeljnih organizacij združenega dela. Izdatki za storitve v zdravstvenem varstvu so v enajstih mesecih lanskega leta glede na enako obdobje leta 1979 porasli za 25 odstotkov, pri čemer so se samo izdatki za zdravliliško zdravljenje povečali za 125 odstotkov. Pri oceni realizacije prihodkov in odhodkov so ugotovili, da so prispevki glede na samoupravni sporazum in glede na dinamiko dvanajstin že presegli načrtovano višino, najvišji presežek pa so zabeležili pri prispevkih iz zasebnega sektorja. Člani izvršilnega odbora so zato ocenili kot povsem utemeljena pričakovanja, da bo ob nespremenjeni prispevni stopnji valorizirana višina dovoljene porabe vsekakor zbrana.

Morda še nekaj podatkov o obsegu dela v splošni zdravstveni službi občine Mozirje v prvih devetih mesecih leta 1980. Vsak prebivalec občine Mozirje je splošno ambulantno povprečno obiskal 4,4 krat (v republiki le dvakrat), na 100 prvih pregledov je bilo opravljenih še 218 ponovnih (enako v republiki); na 100 prebivalcev je bilo opravljenih 22 obiskov na domu (v republiki vsega 9); od vseh pacientov, ki so obiskali splošne ambulante so jih 0,8 odstotka napotili v bolnišnico (republiški odstotek je 0,9). Ob vsem tem je obvladovanje koriščenja storitev zdravstvenega varstva izredno otežkočeno, ker uporabniki uveljavljajo varstvo v najrazličnejših ustanovah v vsej republiki in izven nje. V lanskem letu so tako obiskali kar 33 različnih zdravstvenih organizacij.

Glede na številne nepredvidene odhodke in kljub upoštevanju nekaterih dopolnilnih virov so člani izvršilnega odbora občinske zdravstvene skupnosti Mozirje ocenili, da bo v lanskem letu skupnosti ostalo dobre 4 milijone dinarjev nepokritih odhodkov, za kar bo seveda potrebno izdelati sanacijski program.

J. P.

Konfekcija Šoštanj

Prepričani v uspeh

Pred temeljno organizacijo združenega dela Konfekcijo Šoštanj so letos zelo pomembne naloge. Ob koncu preteklega leta so se namreč delavci odločili, da bodo združevali svoje delo z modno konfekcijo Elbroj Mozirje. Od besed v zadnjih dveh mesecih leta 1980 prišli tudi k dejanjem.

S 1. novembrom preteklega leta so zaposleni v Konfekciji Šoštanj pričeli uresničevati načrtovani proizvodnega programa Elbroja, ki zajema proizvodnjo otroških hlač. Ta program bodo kasneje razširili. Uvajalni čas, v katerem delajo sedaj, naj bi trajal pet mesecev, po njegovem preteku pa morajo zaposleni doseči raven produktivnosti modne konfekcije Elbroj. Po podatkih, ki jih imajo na voljo, so v zadnjih dveh mesecih preteklega leta dosegli načrtovano proizvodnjo. Kljub prisotnim začetnim težavam so izdelali 11.300 kosov otroških hlač ter tako dosegli v novembru 60

odstotno proizvodnjo, v decembru pa se je ta povzpela na 70 odstotkov.

Zaposleni v Konfekciji Šoštanj so predvidevali, da se bo nova samoupravna organiziranost pričela že s 1. januarjem letos, vendar pa so zaradi aktivnosti, ki jih ni malo, morali to prenesti na kasnejši čas, in sicer na 1. april. Menijo da bodo do takrat uspeli sprejeti vse potrebne samoupravne akte ter se dogovoriti z Elbrojem o skupnih načrtih na proizvodnem in prodajnem področju. Njihova velika želja pri snovanju nadaljnjega razvoja je, da dosežejo zastavljene cilje, na osnovi katerih bi se lahko z boljšo kakovostjo in količino dela vključili v mednarodno menjavo dela ter tako ugodili širšim družbenim zahtevam tržišča. S 1. aprilom tega leta pa naj bi postala temeljna organizacija Elbroja.

Z začetnimi težavami so se delavci Konfekcije Šoštanj

srečevali na vsakem koraku. Še boljše proizvodne rezultate so jim v veliki meri onemogočali zastareli stroji, ki so jih morali s pričetkom novega proizvodnega programa dopolniti, pa tudi njemu prilagoditi tehnologijo. Od delavcev je prehod zahteval precej novega znanja in povsem drugačen način dela, ki ni niti malo enostaven. Vendar, kot trdijo, bodo gotovo uresničili kar so si zadali in s tem opravičili svoj pristop k novemu delovnemu kolektivu.

Z uresničevanjem načrtovanega razvojnega programa so v Konfekciji Šoštanj torej že pričeli. Vso pozornost pa so namenili tudi srednjeročnemu načrtovanju, v katerem so predvideli izgradnjo novih poslovnih in proizvodnih prostorov in prostorov za industrijsko prodajalno, v kateri bo moč kupiti vse izdelke Elbrojevega proizvodnega programa.

T. Podgoršek

Zaposleni v Konfekciji Šoštanj so se odločili za nov proizvodni program. Kljub začetnim težavam je proizvodnja vse večja.

Preobrazba usmerjenega izobraževanja

Težišče dosedanjih aktivnosti pri izvajalcih vzgoje in izobraževanja

S celovito novo urejenostjo področja vzgoje in izobraževanja, od predšolske vzgoje do univerze, so dane vse možnosti za ostvarenje najvažnejših ciljev preobrazbe usmerjenega izobraževanja. Zato pa tudi moramo v temeljih spremeniti gledanja in navade v izobraževanju po osnovni šoli, še posebej pa bo treba odpraviti nezainteresiranost in pasivnost odgovornih nosilcev za preobrazbo usmerjenega izobraževanja v združenem delu.

V občini Velenje so že pri razvijanju in krepitevi dosedanjega sistema vzgoje in izobraževanja zasledovali nekatere cilje, ki jih želimo uveljaviti s preobrazbo usmerjenega izobraževanja. Družbeni dogovor o razvrstitvi vzgojnoizobraževalnih programov v naši republiki naj bi zagotovil kar najbolj racionalno mrežo vzgojnoizobraževalnih organizacij ter obstoječe neugodno razmerje med izobraževanjem za proizvodne (53 %) in neproizvodne poklice (47 %) izboljšal v korist izobraževanja za proizvodne poklice (70 %). V Velenju je že vrsto let to razmerje še ugodnejše (85 %) za proizvodne poklice. Pomembne uspehe pa je Rudarski šolski center Velenje dosegel tudi pri vključevanju neposrednega proizvodnega dela učencev v vzgojnoizobraževalni proces. Razen vsebinskih ni bilo drugih razlik med triletnimi poklicnimi in štiri letnimi tehničnimi šolami; učenci so se izobraževali v enotni organizaciji pouka, delovali v enovitih osnovnih organizacijah ZSMS in se enakovredno vključevali v delegatska razmerja pri uresničevanju samoupravnih obveznosti in pravic. Premalo pa so doslej v Saleški dolini storili za preobrazbo usmerjenega izobraževanja v temeljnih organizacijah uporabnikov, osnovni šoli ter medobčinski savinjsko saleški gospodarski zbornici. Za to je nedvomno več razlogov, med izrazito subjektivnimi pa gre gotovo omeniti zavestno pomanjkljivo lastno informiranje ter pretirano zavezanost v obstoječo kadrovske strukture in doseženo stopnjo tehnološkega razvoja, prav tako pa tudi težnja po družboslovni naravnosti izobraževanja ob delu, ki se je razbohotilo tudi v občini Velenje in razvrednotuje dosežene uspehe pri usmerjanju mladine v proizvodne poklice.

Za naslednje srednjeročno obdobje so, upoštevaje dosedanje razvoj srednjega šolstva in izobraževalne potrebe, za Velenje predvideni naslednji vzgojnoizobraževalni programi: pomočnik rudarja, rudar in rudarski tehnik; oblikovalec kovin in upravljač strojev, kovinar — strojnik, elektroenergetika, elektronika, računalništvo ter družboslovno — jezikovna dejavnost. Ti programi predstavljajo v rudarski, kovinarski in elektrotehniški usmeritvi izobraževanje, ki so ga v Saleški dolini že doslej uresničevali v rudarskih, kovinarski — strojni in elektro poklicnih šolah; spremenjeni so le v nazivu programov. Preobrazba pa bo prinesla tudi nove vzgojnoizobraževalne vsebine, zlasti v triletnem izobraževanju. Nova programa sta računalništvo in družboslovno — jezikovna dejavnost. Za vse programe je predviden skupni vpis v 24 oddelkov za mlade in 6 oddelkov izobraževanja ob delu. Ob tem je treba opozoriti, da presega vpis mladine populacijske možnosti šolskega zaledja, zlasti na račun izobraževanja v rudarski usmeritvi, pri čemer računajo tudi za naprej na priliv učencev od drugod. Res pa je, da vxse doslej še niso bile izkoriščene vse možnosti, da bi postal rudarski poklic privlačnejši za mlade, zlasti še ob upoštevanju vse bolj mehanizirane pridobivanja premoga.

V Saleški dolini vedo, da se bodo morali izvajalci vzgojnoizobraževalnih programov kar najbolj učinkovito samoupravno organizirati in se medsebojno povezati, prav tako pa povečati tudi z združenim delom, da bi kar najbolj izkoristili obstoječe prostorske, materialne in kadrovske možnosti. Vsebinske spremembe, bodo, kot je znano, pogojile bistvene spremembe v

potrebah po pedagoških delavcih; potrebno bo zlasti več učiteljev splošnoizobraževalnih predmetov, učiteljev strokovno — teoretičnih predmetov pa bodo morali imeti visoko izobrazbo. Zavoljo tega se bo, tako ocenjujejo, poslabšala kadrovska sestava. Rešitev te težave vidijo v Velenju v vključevanju strokovnjakov iz prakse v proces izobraževanja, in sicer v okviru osnovne delovne obveznosti. Prenekatere težava pa bo še okrog usposabljanja mentorjev in instruktorjev v tistih organizacijah združenega dela, ki bodo izvajale proizvodno delo oziroma delovno prakso in praktični pouk.

Upoštevanje kadrovske potrebe in povečan priliv osnovnošolske mladine se bo prihodnja leta postopoma večal vpis v usmerjeno izobraževanje v občini Velenje po 4 % letni stopnji. Večje pa bodo tudi potrebe po prostorih za teoretični pouk, saj se zmanjšuje obseg praktičnega izobraževanja v poklicnih šolah. Rudarski šolski center Velenje in Gimnazija Velenje razpolagata zdaj s 45 učilnicami, pri čemer jih je v popoldanski izmenici prostih samo 10 (od tega 8 na velenjski Gimnaziji). V šolskem letu 1982/1983 bodo, kot kažejo podatki, razpoložljive učilnice pov-

pri ženski mladini. Potrebe po strokovnih delavcih bi lahko zadovoljevali v prihodnje z načrtnim usmerjanjem že zaposlenih v nadaljnje izobraževanje ob delu ali iz dela, posebej še sprdijo izjemno neugodne izobrazbene strukture zaposlenih (51 % zaposlenih ima ozki profil), nadalje z načrtovanim ustvarjanjem pogojev, da bi se v kovinarsko-strojni in elektro — tehniško usmeritev vključevalo več deklet. S posodabljanjem tehnologije pa je treba načrtno zmanjševati potrebe po neprilivnih in strokovno nezahtevnih delih. Ta nekladija bo mogoče odpravljati oziroma omiliti s sistematičnim usmerjanjem mladine in odraslih v izobraževanje oziroma delo, in sicer ne šele tik pred začetkom usmerjenega izobraževanja, pač pa že pred vstopom v osnovno šolo in naprej skozi vso izobraževalno in delovno dobo.

Na posebni problemski konferenci o izvajanju priprav za prehod v usmerjeno izobraževanje, ki jo je sklical komite občinske konference ZKS Velenje, gradivo zanjo pa je pripravila komisija za idejno delo, znanost, kulturo in prosveto pri občinski konferenci ZKS Velenje, so posebej opozorili, da so v Saleški dolini dosegli pomembne premike pri

ZK v Saleški dolini, v štirih največjih organizacijah združenega dela pa so pripravili pogovore z odgovornimi delavci v kadrovskih službah. Skupna ugotovitev, ki izhaja iz vseh razprav je, da so se na uveljavljanje usmerjenega izobraževanja pripravljali v glavnem izvajalci vzgoje in izobraževanja, manj pa delavci v temeljnih organizacijah združenega dela, ki bi morali prav gotovo pripraviti pogoje za izvajanje prakse v usmerjenem izobraževanju, dopolniti samoupravne akte, zagotoviti instruktorje itd. Sicer pa vse bolj prevladuje prepričanje, da sta preobrazba celotnega vzgojnoizobraževalnega procesa ter reforma usmerjenega izobraževanja tisti dejavniki, ki lahko bistveno prispeva k nadaljnjemu družbeno-ekonomskemu razvoju in stabilizacijskim prizadevanjem. Dejstvo je, da je reforma usmerjenega izobraževanja v bistvu reforma družbenoekonomskih odnosov na področju vzgoje in izobraževanja, da izhaja iz usklajenih potreb po kadrih v združenem delu in da pomeni več splošne izobrazbe v prvih letih usmerjenega izobraževanja ter dvig splošne razgledanosti populacije. Ker je temeljito strokovno zastavljeno in dolgoročno usmerjeno v osnovni šoli eden od pogojev za uspešno preobrazbo vzgoje in izobra-

Temeljito strokovno zastavljeno dolgoročno usmerjanje v osnovni šoli je eden od pogojev za uspešno preobrazbo vzgoje in izobraževanja, zato bo treba mnogo bolj kot doslej razvijati vse oblike neposrednega povezovanja osnovne šole in temeljne organizacije združenega dela

sem zasedene, odklonili pa bo treba vpis okrog 150 osnovnošolcev zaradi pomanjkanja prostora. Sicer v Saleški dolini ugotavljajo, da rudarske potrebe za okrog 40 % presegajo lastne generacijske možnosti. Ob tem velja zapisati, da sdi Velenje med tiste občine na Slovenskem, kjer organizacije združenega dela s štipendiranjem in drugimi ugodnostmi v velikem obsegu privlačijo najbolj potrebne kadre; v zadnjih treh letih je število kadrovskih štipendij celo preseglo generacijske učencev v Saleški dolini. Kljub temu pa združeno delo ne dobi ustreznega strokovnega kadra, kvalifikacijska struktura zaposlenih pa se z novo zaposlenimi vztrajno niža. Pri tem pa se srečujejo z naslednjimi težavami: Obseg izobraževalnih potreb omogoča učencem predvsem moški mladini, izbor tistih smeri izobraževanja, ki veljajo za privlačnejše. Ničesar pa ni storjeno, da bi se ženska mladina lahko enakovredno vključevala v vse tiste smeri izobraževanja oz. se usposobila za tista dela in naloge, ki jih lahko glede na svoje fizične in psihične lastnosti enako dobro ali celo bolj opravlja (npr. dela in naloge v kovinarskopredelovalni in elektro industriji). Ob ugotavljanju velikega pomanjkanja moških strokovnih delavcev beležijo kadrovske višje

uresničevanju preobrazbe srednjega šolstva v usmerjeno izobraževanje, ki izhajajo iz sklepov zadnjih kongresov zveze komunistov Slovenije in Jugoslavije. Aktivnosti so bile najprej usmerjene v celovito seznanjanje in osvajanje preobrazbenih ciljev in smotrov, vendar akcija ni prišla v vse temeljne samoupravne sredine, prav tako pa tudi v oblikovanje vzgojnoizobraževalnih programov. Težišče prihodnjega dela pa bo moralo biti na povezovanju vzgojnoizobraževalnega procesa z združenim delom, razvijanju novih družbenoekonomskih odnosov na področju vzgoje in izobraževanja ter vključevanju vzgoje in izobraževanja v stabilizacijske procese. Ob tem je bilo, med drugim, opozorjeno, da v vseh temeljnih samoupravnih sredinah še niso zastavili aktivnosti, ki izhajajo iz zakona o usmerjenemu izobraževanju ter iz osnov svobodne menjava dela. Več pa bo treba narediti tudi za samoupravno načrtovanje kadrov in izobraževanje v temeljnih organizacijah združenega dela. Okrepiti pa bo treba še neposredno povezovanje šol in temeljnih organizacij združenega dela.

Pred problemsko konferenco so o pripravah za prehod v usmerjeno izobraževanje spregovorili v osnovnih organizacijah

Jezikovno razsodišče (7)

Nejasno sporočilo

V Emonini samopostrežni trgovini v Cigaletovi je bil novembra 1980 takle napis: „Prosimo za čimprejšnje vračilo kavcirane steklene embalaže s čimer boste doprinesli k nemoteni založenosti steklenih proizvodov.“

Napis v tej in najbrž še kateri od trgovin lepo kaže, kako so se po pisarnah navzeli zapletenega izražanja, ki ga dan na dan berejo v časopisju, celo v uradnih listih, in poslušajo po radiu in televiziji.

Morali bi se sicer spotakniti ob posamezne žibkosti, kot je na primer doprinesli k čemu, vendar je ves napis tako zgrešen, da je le sam svoj „spomenik“, saj ni pretehtan za obiskovalce trgovine. Kako naj namreč ti razvozlajo, kaj pomeni „vračilo kavcirane steklene embalaže“ ali založenost steklenih proizvodov?

Tako sporočilo doseže svoj namen le, če je pregledano in jasno, da ga kunez lahko

mimogrede prebere in se tudi ravna po njem.

V trgovini so najbrž hoteli povedati:

STEKLENICE S PLAČANO VARŠČINO VRAČAJTE HITRO, PA BOMO LAHKO VES CAS IMELI V ZALOGI US-TEKLENIČENO BLAGO!

Tudi tak droben napis je naša izkaznica, zato ni vseeno, kako je sestavljen. Vodilni odgovarjajo ne le za kakovost blaga, temveč tudi za brezhinost besedil.

Razsodišče vabi vse posameznike, društva, ustanove in organizacije, ki jim skrb za slovenski jezik ni tuja, naj predloge in pobude za boljše jezikovno izražanje pošiljajo na naslov: Sekcija za slovenščino v javnosti, Jezikovno razsodišče, RK SZDL Slovenije, 61000 Ljubljana, Komenskega 7.

Dober slovenski jezik naj bo naša skupna skrb!

Mala anketa

Breskrbne počitnice

Drugi teden zimskih počitnic se izteka. Ostal je še eden — zaradi podaljšanih počitnic ki ga bodo otroci, če jim bo omogočeno že znali dodobra izkoristiti. Posebno še sedaj, ko jih je prijetno presenetil sneg in omogočil tudi tistim, katerih starši si v tem stabilizacijskem letu nočejo ali ne morejo privoščiti smučanja v priznanih domačih ali tujih smučarskih središčih, da kar v bližnji okolici posnemajo svoje smučarske vzornike.

ROBI GERDINA — 2. razred: Čeprav prvo polletje v šoli ni bilo težko, sem se počitnic zelo veselil. Sedaj so se pričele, pa še dalje so, kot smo jih pričakovali.

v Cirkovce, kjer ima stric majhno vlečnico. Tam se bom še bolj nasmučal.”

Vasja Čretnik

BOŠTJAN SALMIČ — 2. razred: „V letošnjih zimskih počitnicah je veliko snega zato se lahko smučam, skačem in drsam. Doma pa se tudi malo učim in igram.“

Robi Gerdina

Kaj delam med počitnicami? Predvsem se smučam. Snega je letos kar dovolj in upam, da se ne bo prehitro stopil. Tudi učim se in malo pomagam doma. Vseh dni pa ne bom preživel v Velenju. Sel bom tudi k stari mami.”

Boštjan Salmič

Smučam se kar dobro. Bil sem že na smučarskem tečaju. Upam, da bom letos šel kdaj tudi na Golte. Tam še nisem bil.”

DARINKA ŠMIGOC — 3. razred: „Zelo sem vesela, ker bodo letošnje počitnice daljše kar za cel teden. Upam, da bo tudi snega dovolj in se bom lahko nasankala in nasmučala. Tudi drsam se rada tule po bregu.“

Toni Štruc

Za nekaj dni bom med počitnicami odšel k stari mami na Kozjak. Tam je precej več snega in se bom lahko veliko smučal in tudi naredil bom lahko kaj, kar je za staro mamo že bolj težko.”

Darinka Šmigoc

VASJA ČRETNIK — 4. razred: „Med letošnjimi počitnicami se predvsem smučam in sankam. Zelo sem vesel, da je tri tedne počitnic in da je zapadlo kar nekaj snega. Tako bodo prijetno minili ti prosti dnevi. Počitnice pa ne bom preživel le v Velenju ampak bom odšel tudi

Ves dan pa nisem zunaj. Malo se tudi učim in kaj malega pomagam doma. Za nekaj dni bomo šli k stari mami na Pohorje. Tam bo še bolj veselo kot je tu.”

Nov gasilski dom je dograjen že do tretje faze

Krajevna skupnost Šentilj

Z melioracijo do novih zemljišč

Med krajevnimi skupnostmi v naši občini, ki so bile v preteklih letih zelo aktivne in v katerih je bilo z zavzetostjo krajanov opravljeno veliko prostovoljnih delovnih ur ter pridobljeni številni novi objekti, je tudi krajevna skupnost Šentilj.

Kljub temu, da so bili v preteklem letu, ki je bilo obenem tudi zadnje leto prejšnjega referendumskega obdobja, zaradi pomanjkanja sredstev manj delovni, so vendarle opravili nekatere pomembne naloge.

Prav gotovo je največja akcija gradnja novega gasilskega doma. Ta bo zgrajen z denarjem, ki jih je gasilec namenila požarno varnostna skupnost, z udarniškim delom in nekaterimi drugimi sredstvi. Vrednost celotne naložbe so ocenili na 7 milijonov dinarjev. Dom je trenutno zgrajen do tretje faze, dokončan pa naj bi bil do leta 1982, ko slavi to gasilsko društvo šestdesetletnico delovanja.

Lani so v krajevni skupnosti Šentilj opravili tudi težko pričakovano obnovo lokalnih cest, ki so bile uničene med gradnjo nove ceste od Velenja do Vinske gore in je bil obvoz skozi Šentilj. Dela je opravila gradbena ekipa komunalnega centra Velenje, sredstva za sanacijo pa sta dali samoupravna

komunalna interesna skupnost in republiški sklad za ceste. Dela so stala 2,4 milijone dinarjev, krajan pa z njimi niso zadovoljni, saj so se že sedaj pokazale poškodbe, ki jih bo potrebno ponovno odpraviti.

Poleg teh dveh pomembnejših del, ki so v preteklem letu potekala v krajevni skupnosti Šentilj, so krajan opravili še gramoziranja nekaterih lokalnih cest. S tem so skoraj v celoti izpolnili v prejšnjem srednjeročnem obdobju postavljene naloge. Nerešena je ostala le osnova doma krajevnih skupnosti, ki je zaradi pomanjkanja potrebnih sredstev niso niti pričeli.

Že letos nameravajo pričeti obnavljati dom krajevnih skupnosti. Del sredstev je zagotovljen iz drugega samoprispevka, ostala pa bodo dobili iz tretjega samoprispevka. Za letos načrtujejo tudi pridobitev lokacije in pričetek gradnje novega trgovskega lokala. Sedanjí ne ustreza več in ga je sanitarna inšpekcija že hotela zapreti. Na željo občanov pa so rok ukinitve zaenkrat prestavili. Ker sredstva iz samoprispevka ne bodo zadoščala za gradnjo tega objekta, so se krajan dogovorili z delovno organizacijo REK Velenje, da bo odkupila nekaj stanovanj nad bodočo trgovino, kar bo

pocenilo celotno gradnjo.

V načrtih krajevne skupnosti je tudi izgradnja objekta otroškega varstva. Ta bo napravljen kot prizidek k podružnični šoli. Sredstva bo namenila skupnost otroškega varstva. Po načrtih bi moral biti objekt narejen do leta 1983.

Zelo pomembna naloga je tudi napeljava vodovoda iz Velenja, ki naj bi bila končana do leta 1984. Tako bi ta krajevna skupnost, v kateri že sedaj občutijo pomanjkanje vodnih virov, dobila zadostno oskrbo s pitno vodo. Celotna naložba je ocenjena na 12 milijonov dinarjev.

V letu 1985 pa je predvidena tudi razširitev telefonskega omrežja in postavitev krajevne telefonske centrale s 160 priključki. Seveda bodo v tem srednjeročnem obdobju v krajevni skupnosti poskrbeli za nadaljnjo posodobitev lokalnih cest, pomagali bodo gasilskemu društvu pri nakupu nove opreme in opravili še nekatere druge naloge.

Za nadaljnji razvoj kraja in kmetijstva v občini pa je izrednega pomena tudi predvidena melioracija 145 hektarov zamočvirjenih zemljišč. Ta izredno draga naložba naj bi bila tudi končana v tem srednjeročnem obdobju.

B. Z.

Skorno — Florijan

Z udarniškiimi akcijami do ciljev

Na rezultate svojih prizadevanj v preteklem letu so lahko krajan krajevne skupnosti Skorno—Florijan resnično ponosni. Opravili so vse načrtovane naloge, naredili pa so še mnogo več.

Dela je bilo čez vse leto dovolj. Zlasti razveseljivo je to, da so pri vseh akcijah krajevne skupnosti sodelovali krajan s prostovoljnimi delom. Le malokatera KS v naši občini se lahko pohvali s tako dobrim vključevanjem krajanov pri uresničevanju načrtovanih nalog. Največ del so opravili na komunalnem področju. Krepko so vihteli krampe in lopate pri urejanju kanalizacijskih poti v naselju Pohrastnik. Stala jih je okrog 150 tisoč dinarjev, sami krajan pa so zanj prispevali 50 tisoč dinarjev. Z urejeno kanalizacijo se lahko ponašajo tudi krajan strnjene in zgornjega dela Florjana, ki jih je prav tako veljala 150 tisoč dinarjev. Za ureditev kanalizacije so imeli na voljo nekaj sredstev iz preteklega referenduma. Del svojih prizadevanj so usmerili še na urejanje krajevnih cest. Na cesti Skorno—Florijan so postavili zaščitno ograjo. Precej

denarja so morali odšteti za obnavljanje asfaltiranih krajevnih cest, kar 80 tisoč. Pri tem pa ne smemo pozabiti še na veliko število opravljenih prostovoljnih ur. Tekoče vzdrževanje makadamskih cest, ki jih je v tej krajevni skupnosti okrog 12 km, so zahtevale 60 tisoč dinarjev.

Toda aktivnosti v krajevni skupnosti Skorno—Florijan s tem še ni bilo konec. Krepko so se krajan potili pri ureditvi igrišča v Florjanu. 280 tisoč dinarjev je za ureditev tega objekta prispevala telesna kulturna skupnost, nekaj denarja pa je primaknila tudi krajevna skupnost. V tem letu načrtujejo še ureditev njegove okolice. Dolgo časa je bil krajanom trn v peti neurejen plaz pri Vrčkovniku v Florjanu. S sredstvi sklada za elementarne nesreče, preteklega samoprispevka in velikim številom udarniških ur so v preteklem letu premostili tudi to težavo. Dvema kmetoma pa so uredili boljše poti do središča kraja. V jesenskem času so se v tej krajevni skupnosti marljivo pripravljali na odkritje spomenika v Skornem. Vendar so morali njegovo odkritje zaradi neu-

godnih vremenskih neprilik prestaviti v letošnje leto. Poskrbeli so tudi za očiščenje svojega okolja. Od Puharskega mostu do Mešča so očistili Pako, prav tako celotno strugo Florjanščice.

K uresničevanju skupnih načrtovanih ciljev so pripomogle tudi družbenopolitične organizacije in društva v krajevni skupnosti Skorno—Florijan. Zlasti velja pohvaliti mlade, ki so sodelovali v vseh akcijah.

Njihov srednjeročni program zajema precej zahtevnih nalog. Še v letošnjem letu nameravajo obnoviti in asfaltirati cesto v zgornjem delu Florjana ter zgraditi vodovod za 9 stanovanjskih hiš v Skornem, soteski Penk. Če bo na voljo dovolj sredstev, bodo že prihodnje leto pričeli z gradnjo doma družbenopolitičnih organizacij ter razširili telefonsko omrežje. Vsi si želijo, da bi kar najhitreje dobili čistilno napravo, ki bi očistila Pako. Sredstva zanj so namenili že pri prvem samoprispevku. Če bodo še naprej tako trdno sodelovali, vsaj zatrujejo, da bodo, prav gotovo uspehi ne bodo izostali.

Lokovica

Želijo še več

V krajevni skupnosti Lokovica so se lotili ocene dela v preteklem letu dokaj kritično. Čeprav so opravili vse načrtovane naloge, z uspehi niso povsem zadovoljni.

Največ pozornosti so v preteklem letu namenili ureditvi krajevnih cest. Obnovili so cesto od Šaleške magistrale do Križnika. Veljala jih je 150 tisoč dinarjev. V tem letu pa jih čaka še ureditev nasipov. Zadovoljivo so v letu 1980 opravili vzdrževanje še ostalih krajevnih poti in zanje porabili 120 tisoč dinarjev. V preteklem letu so obnovili še cesto Podgorje—Konina, največ prostovoljnih ur pa so opravili pri urejanju krajevnih makadamskih cest, ki jih je okoli 21 km.

V minulem letu so prebivalci te skupnosti naše občine zabeležili pomembno delovno zmago. Po večletnih prizadevanjih jim je uspelo zgraditi nov gasilski dom. Svojemu namenu so ga predali 24. avgusta. Veliko so pri njegovi izgradnji pripomogli krajan s prostovoljnimi prispevki in udarniškim delom.

Krajevna skupnost je primaknila 140 tisoč dinarjev, predvsem za ureditev njegove okolice. 7. septembra pa so postali občani KS Lokovica bogatejši za pomembno spominsko obeležje, ki so ga odkrili pri kmetu Anclinu. Takrat so se srečali tudi aktivisti savinjsko—šaleško—mislinjskega okrožja.

Ob rob naj zapišemo še to, da so se v načrtovane akcije dokaj uspešno vključile družbenopolitične organizacije in društva. Že od nekdaj je v krajevni skupnosti Lokovica pešala obveščenost. Zato so se odločili, da bodo pričeli izdajati glasilo Obveščevalec in z njim seznanjali krajan z najpomembnejšimi akcijami, ki jih še čakajo. Glasilo bodo izdajali štirikrat na leto, po potrebi pa večkrat.

To je tudi vse, kar so naredili krajan Lokovice v preteklem letu. Seveda ne smemo pozabiti zapisati, da so se v jeseni lani prizadevno pripravljali na oblikovanje srednjeročnega smernice nadaljnega razvoja. Vsebinsko so opredelili vsa področja pomemb-

na za življenje in delo krajanov. Dela jim tudi v prihodnje ne bo zmanjkalo. Pri načrtovanju razvojnih smernic so se naslonili na stvarne možnosti, seveda pa bo za uresničitev vseh nalog potrebna temeljita pomoč slehernega člana njihove skupnosti. Najpomembnejša dela bodo opravili pri napeljavi vodovodnega omrežja, in sicer najprej za zaselek Rebra. Krajan tega zaselka še vedno niso preskrbljeni z osnovnim virom za življenje. Poskrbeli so že za potrebno lokacijsko dovoljenje, trasa od šostanjskega zbiralnika do zaselka Rebra jih bo stala okoli 3 milijone 200 tisoč dinarjev. Za celotno vodovodno napeljavo pa bodo morali odšteti še nadaljnjih 3 milijone dinarjev. V letu 1983 načrtujejo krajan izgradnjo večnamenskega športnega igrišča in asfaltirati še 5 km krajevnih cest. Leto dni kasneje pa bodo povečali še telefonsko omrežje. Njihova skrb bo usmerjena tudi na vzdrževanje makadamskih cest in doma družbenopolitičnih organizacij.

Dom na Slemenu

V teh zimskih dneh, ko imajo šolarji počitnice, so smučišča dobesedno natrpana, pred vlečnicami so dolge vrste in s tem se je pač treba sprijazniti. Tudi v posameznih kočah bolj težko najdeš pristo mesto. Kako pa je v tistih kočah, kjer — na primer — nimajo v bližini vlečnice ali sedežnic?

Pred nedavnim smo se odpravili v Andrejev dom na Slemenu. Ker nismo vedeli kako je s cesto in ali je sploh spluzena, smo seveda imeli v avtomobilu zimsko opremo. V času našega obiska je bila cesta sicer spluzena, vendar pa precej gladka, saj je bila marsikje ledena. Kljub temu pa smo s

Marjan Kogelnik

počasno vožnjo in brez verig brez težav pripeljali do doma.

Prvi naš vtis je bil, da je dom zelo skrbno urejen, postrežba dobra. Skratka, v Andrejevem domu in sploh na Slemenu je tudi pozimi zelo lepo.

«Težava je le v tem,» je dejal upravnik doma Marjan Kogelnik, da cesta ni tako vzdrževana kot v dolini, saj je njeno vzdrževanje in pluzenje prepuščeno nam domačinom. Cestno podjetje postavi znak, da je neprevozna in zaprta, potem pa mi sami organiziramo pluzenje, tako da je dostop z avtomobili do nas vendarle možen. Tudi sami posipavamo pesek, če je

treba. Vse to pa nam vzame veliko časa.»

Po besedah upravnika, v to se lahko tudi vsakdo sam prepriča, so na Slemenu zelo primerni tereni za smučanje, pa še težav s snegom nimajo, kot so na primer v dolini, kjer imamo vlečnico in top, pa kljub temu smučiče ni takšno kot si ga želimo, ker pač snežna odeja ni tako debela kot v hribih.

Dom na Slemenu je odprt vsak dan, zaprto imajo le ob torkih. Toda, če imajo skupine, potem tudi na ta dan delajo. Zadnje dni prvega šolskega polletja so gostili šolarje z osnovne šole Anton Askerc iz Velenja, ki so imeli na njihovem območju šolo v naravi. V

dom lahko sprejmejo tudi do 70 učencev.

Pred nedavnim so dobili še Tomosovo vlečnico, katero so učenci marljivo koristili. Na voljo je tudi drugim obiskovalcem, če jih je le dovolj, saj je za dva, tri njeno vzdrževanje oziroma obratovanje le predrago.

Težava pa jim ne povzroča le cesta, ki jo morajo po besedah Marjana Kogelnika sami vzdrževati, ampak tudi električna razsvetljava. Te na Slemenu še ni. Sedaj si pomagajo z agregatom, s katerim pa imajo tudi zelo velike stroške. Precej večje kot pa bodo kasneje, ko bo tudi pri njih takšna razsvetljava kot drugod. Bo to kmalu? Naš sogovornik je povedal, da

je bil manjkajoči denar zagotovljen že decembra, s tem so lahko dobili tudi gradbeno dovoljenje. Odpravljene so tudi težave v zvezi z zemljiščem za traso, saj je lastnik zemljišča pripravljen odstopiti zemljo proti odškodnini. «Načrtovali smo, da bodo dela opravljena do konca novembra lani, vendar so nam dogovarjanje za zemljo, manjkajoči denar in potrebno gradbeno dovoljenje prekržili vse račune. Sedaj je tu še sneg in tudi to zimo bomo brez prave elektrike. Upamo pa, da bomo nadaljevali dela spomladi.»

Tudi mi upamo in želimo, da bodo imeli na Slemenu poleg skrbno urejenega doma in debele snežne odeje kmalu tudi pravo električno razsvetlavo.

S. V.

Obdržati sedanjo raven kulturnega razvoja

Smo praktično na začetku novega srednjeročnega obdobja in tudi v kulturni skupnosti so seveda medtem že sprejeli osnovni planski dokument za to obdobje, to je samoupravni sporazum o temeljih plana kulturne skupnosti Velenje za obdobje 1981—85, pa tudi uporabniki so že podpisali sporazum, tako da je praktično pod streho oziroma začetna pot, kakšno bo kulturno življenje v velenjski občini v naslednjem petletnem obdobju. Prav o tem smo se pogovarjali s predsednikom skupščine kulturne skupnosti občine Velenje Petrom Krapežem, ki je obenem tudi ocenil delo na tem področju v preteklem obdobju.

„Kot vemo v kulturni skupnosti izvajalci in uporabniki združujejo svoje interese na področju kulture. V zvezi s tem kulturna skupnost razrešuje vprašanja na področju profesionalnih dejavnosti, med katere sodijo Kulturni center Ivan Napotnik Velenje, Zavod za spomeniško varstvo in Zgodovinski arhiv Celje, na področju delovanja amaterskih dejavnosti in nekaterih posebnih akcij, kot so razne izmenjave skupin med pobratenimi mesti, nadalje izjemne akcije pri financiranju določenih aktivnosti amaterjev, ki dosegajo višjo kakovostno raven, poleg tega je treba omeniti še nekatere druge dejavnosti, ki se nanašajo predvsem na razreševanje materialnega položaja posameznih objektov. Za delo v kulturni skupnosti. Enako pomembna pa je tudi skrb za varovanje kulturne dediščine.“

Po besedah predsednika kulturne skupnosti Petra Krapeža smo v občini Velenje za ustanovitvijo kulturnega centra vendarle dobili jedro, kjer se marsikaj dogaja. „Naloga kulturnega centra je, da skrbi za knjižnično dejavnost. Na tem področju smo v občini v preteklem obdobju dosegli lepe uspehe. Povečalo se je število knjig, zanimanje občanov za knjigo, z obnovitvijo prostorov v

Smartnem ob Paki pa so tudi v tem tretjem središču naše občine ustvarili pogoje za knjižnično dejavnost.

V kulturnem centru je zelo zažvečena tudi razstavna dejavnost, organizacija kulturnih večerov in drugih prireditev. Omeniti pa je treba še, da je bila v tem obdobju v Šoštanju postavljena stalna razstava del Ivana Napotnika. Izšla pa so tudi njegove monografije.

Ostale dejavnosti kulturnega centra se nanašajo na delo muzeja na velenjskem gradu. Tretje področje pa zajema skrb za vzdrževanje posameznih kulturno zgodovinskih objektov. V zvezi s tem je treba najprej omeniti velenjski grad, kjer gre resnično za velika vlaganja, saj je to objekt prve kategorije. V iztekačem se srednjeročnem obdobju so uspeli toliko, da so vendarle začeli sistematično obnavljati posamezne dele gradu. Tako so uredili obrambni zid, ki se je že podiral, sedaj so se lotili obnavljanja renesančnega stolpa. Skratka, prizadevanja so usmerjena v ureditev gradu v sedanji obliki poznejšim rodovom.

V Šaleški dolini je še nekaj podobnih zgodovinskih objektov, ki pa so veliko slabše ohranjeni oziroma vzdrževani; med njimi Šaleški grad, Pusti grad... Kaj menite o tem?

„Gotovo bi bilo prav, da bi skušali najti rešitev tudi za ostale objekte iz davne preteklosti. Toda glede na obseg sredstev, ki jih imamo trenutno ne moremo začeti zelo široke akcije za vzdrževanje teh objektov. Pod silo razmer smo se zato morali odločiti za obnavljanje enega objekta, to je velenjskega gradu. To pa ne pomeni, da ne bi v poznejših obdobjih, ko bo ta objekt vsaj kolikor toliko obnovljen, začeli del tudi na drugih.“

Na kratko ste predstavili delo profesionalnih ustanov. Kako pa

ocenjujete ljubiteljsko dejavnost v občini?

„Spodbudno je, da se je povečalo v zadnjem obdobju število ljudi, ki se ukvarjajo s to dejavnostjo. Zelo razveseljivo je tudi, da so v zadnjem obdobju nekatere skupine dosegle izredno kakovost. Omeniti je treba Gledališče pod kozolcem iz Smartnega ob Paki, rudarsko godbo Velenje, pa tudi godbo Zarja Šoštanj, ki tudi gre po poti večje kakovosti, v zadnjem času se spet uveljavlja Amatersko gledališče Velenje, omeniti pa je treba seveda še zbor, med njimi gimnazijskega, mešani pevski zbor Svoboda Šoštanj, MPZ Gorenje.“

Ostale dejavnosti, s katerimi smo se ukvarjali v preteklosti in katere bomo tudi naprej razvijali, zajemajo razreševanje materialnih pogojev za delo. Poleg vzdrževalnih del na velenjskem gradu, smo nekaj sredstev namenili tudi za urejanje prostorov za delo kulturne dejavnosti v krajevnih skupnostih. Med drugim smo pomagali krajevnim skupnostim Konovo, Gorenje, Pesje... Posebno vprašanje je, kako zagotoviti ustrezen prostor za kulturno dejavnost v Smartnem ob Paki. Doslej nismo naredili veliko glede tega. Nekaj denarja smo v preteklem letu sicer namenili za najnujnejšo obnovo sedanjega doma, v naslednjem srednjeročnem obdobju pa načrtujemo skupaj s krajevnimi skupnostjo izgradnjo kulturnega doma, tako da bi tudi v tretjem središču Šaleške doline dobili ustrezne prostore za kulturno dejavnost.“

Ugotavljamo, da imamo v občini vrsto skupin, zborov, ki dosegajo pomembne uspehe tudi izven občinskih meja pa tudi republiških in celo v tujini, vendar doma nimajo najboljših delovnih pogojev.

„Naše amaterske skupine imajo resnično slabe delovne pogoje. Omenil sem že prostore za kultur-

no dejavnost v Smartnem ob Paki, katere pa upamo, da jih bomo le nekako zagotovili. V Šoštanju je to vprašanje z novim domom vendarle urejeno, vseskozi pa se s to težavo srečujemo v Velenju. Tu imamo sicer zelo lep in prostoren kulturni dom, vendar v njem gostuje že precej časa glasbena šola. Z razvojem mesta in občine narašča tudi zanimanje za to obliko dejavnosti med starši in njihovimi otroci. Prišli pa smo do stanja, da amaterske dejavnosti v kulturnem domu nimajo pravega prostora niti za vadbeno dejavnost, kaj šele za neko razširitev njihove osnovne dejavnosti. To je bil tudi eden izmed razlogov, da smo se v kulturni skupnosti vseskozi zavzemali, da bi v programe za naložbe vključili tudi glasbeno šolo, ker bi z njeno izgradnjo odpravili dve težavi. Prvič kulturni dom bi bil znova namenjen osnovni dejavnosti amaterskih skupin, pa tudi gostujoči ansambli bi imeli ob nastopu boljše delovne pogoje, drugič pa bi s samimi prostori glasbene šole pridobili med drugim tudi dodatno dvorano za približno dvesto ljudi, kjer bi bile tudi lahko posamezne prireditve. Upam, da bo v naslednjem srednjeročnem obdobju vendarle zgrajena glasbena šola in da bodo s tem amaterji in sploh kulturni delavci dobili ustrezne prostore za delo v domu kulture.“

Doslej ste govorili predvsem o dejavnosti brez razmišljanja o financiranju tega področja v občini. Kako gledate na to vprašanje?

„O tem imam nekakšne grenke občutke. Dejstvo je, da je naša skupna poraba na vseh področjih prevelika, pa tudi, da v krog teh družbenih dejavnosti vendarle sodijo nekatere stvari, ki so utemeljene in zapisane v zakoni. To je osnovno izobraževanje, otroško varstvo, zdravstvo... Kultura in telesna kultura pa se takoj pojavljata kot tisti dejavnosti, ki nista obvezni in katerima lahko obseg prilagajamo trenutnim finančnim zmoglostim. V preteklem srednjeročnem

obdobju smo to v veliki meri tudi v negativnem smislu izkoristili. Kajti takrat, ko smo na primer ugotovili, da rabimo nekaj več za področje izobraževanja, otroškega varstva, zdravstva... smo se dogovorili za nekoliko manjša sredstva za kulturno dejavnost. Tudi v bodoče ne bo bistveno drugače, ker končno moramo poskrbeti za to, da bo financirano šolstvo, zdravstvo, v kulturi pa seveda najnujnejše. Ne bi želel trdit, da je obseg kulturnih dejavnosti neposredno odvisen od količine denarja, ki ga namenimo za to, pa vendar vsaj najosnovnejši pogoji — tudi finančni — bi morali za kulturne dejavnosti tudi za naprej zagotoviti.“

Pri programiranju za naslednje srednjeročno obdobje smo izhajali iz naslednjega stališča: na področju kulture smo v občini dosegli določeno kakovostno in količinsko raven. V naslednjem srednjeročnem obdobju moramo skrbeti predvsem za to, da bomo financirali to, kar danes že imamo. Zavedati se moramo, da vsaka družba rabi določeno raven kulturnega življenja in tega moramo tudi finančno zagotoviti.“

Za konec še vprašanje, kako ocenjujete delo skupščine in njenih zborov ter delegatov v preteklem letu?

„Lani je imela skupščina dveseji. Ali je bilo to dovolj ali premalo, bi lahko najbolje ocenili delegati in njihova delegatska baza. Vendar pa skupščina ni imela v sedanjem mandatu obdobju nikdar bistvenih težav glede sklepčnosti, bila pa je že na robu sklepčnosti.“

Ugotovimo pa lahko, da so bili delegati zelo neaktivni. Čeprav verjetno he po svoji krivdi. Ko gre za neposredne koristi okolja, iz katerega izhajajo, so vedno zelo aktivni. Predvsem se pojavljajo vprašanja ali bomo dobili toliko in toliko denarja za obnovo dvorane, zelo malo pa na sejah skupščine govorijo o programih, vsebinski tistega kar naj bi v kulturni skupnosti razreševali. Pogosto imam občutek, da se baza iz katere so delegati veliko bolj aktivni s vprašanji v lastnem okolju, proizvodnja, dohodek, kultura in kulturno življenje pa jim je bolj postrana zadeva in tako prihajajo delegati več ali manj kot odborniki na seje in izražajo predvsem svoja stališča ali stališča neke ožje družbe. Povedati pa moram, da je zelo veliko stvari

prinešeno tudi v pristojnosti izvršilnega odbora, ki pa je dobro delal. Ob vsem tem pa se vedno ni rešeno vprašanje strokovne službe interesne skupnosti. Naša skupnost je nekaj časa imela zaposlenega tajnika. Danes dela brez njega pač v pripravljenosti in želji, da se stvari rešijo z organizacijo skupnih strokovnih služb vseh interesnih skupnosti družbenih dejavnosti. Vendar pa stvari ne grejo in ne grejo naprej. Bilo je sicer že zahtevano, da je treba strokovne službe ustanoviti, nikogar pa ni, ki bi povedal, kakšen je odnos posamezne interesne skupnosti do skupnih strokovnih služb in kakšna je odgovornost delavcev v skupnih strokovnih službah do delegatskega sistema s skupščini in v izvršilnem odboru posamezne interesne skupnosti.“

Začenjamo novo srednjeročno obdobje. Kakšen bo razvoj na področju kulture v tem obdobju?

„Vse razprave, ki smo jih imeli ob sprejemanju programov srednjeročnih načrtov, so vendarle pokazale, da zagotavljajo dokumenti kulturni skupnosti in kulturnim dejavnostim približno takšno mesto, kot ga lahko imajo glede na materialne pogoje in dosednji razvoj. V planskih aktih smo skušali zagotoviti to, da se raven kulturnih dejavnosti glede na obseg kot na kakovost ne bi zmanjševala. Poudariti pa moram, da smo v akte vendarle zapisali, da bomo zbirali toliko sredstev, da bomo lahko financirali osnovne dejavnosti, ki smo jih razvijali že doslej (dosedaj doseženi obseg profesionalnih dejavnosti, tudi dosednji obseg amaterskih dejavnosti) in tudi za naslednje srednjeročno obdobje imamo predvidena določena sredstva za vzdrževanje objektov. S tem, da je vključeno v naslednje obdobje — kot sem že omenil — tudi izbiranje sredstev za kulturni dom v Smartnem ob Paki. Od vseh profesionalnih in neprofesionalnih delavcev na področju kulture pa je odvisno ali bomo upravičili predvidevanja zapisana v planskih aktih. To pa bo odvisno od tega, koliko bodo pripravljene amaterji svoj prosti čas namenjati za kulturno dejavnost, kako bodo skrbeli za kakovost in kako bodo profesionalni delavci v profesionalnih ustanovah svoje naloge dobro opravili.“

S. VOVK

Alojz Jerčič, kipar samouk

Zaslovel med Japonci

razstavil svoja dela v telovadnem domu na Spodnji Muti, skupaj s Plemijem iz Ljubljane in domačim Repnikom. Leto dni pozneje je skupaj z Dolencem iz Vuzenice razstavil svoja dela v Napotnikovi galeriji v Šoštanju in Prešernovi v Kranju. Oktobra 1970 je bilo nekaj njegovih del na razstavi Tabora slovenskih likovnih samorastnikov v Trebnjem.

V Trebnjem se je lotil velikanskega dela iz varjenega železa. Izdelal je spomenik NOB — Puškomitraljezca druge grupe odredov. Letu 1972 je odšel tudi v Zvezno republiko Nemčijo. Okusil je tujino, vendar

ostanejo večja javna dela v manjših krajih industrijskega Porenja.

Amsterdam, Pariz, Benetke: Alojz je razstavil svoje delo — varjene plastike na ulicah velenjske. Nato se je vrnil v rojstno Muto. Postavil je »Kovača« in »Livarja« ob novi tovarni Gorenje — Muta, ob 400-letnici kovaštva in livarstva na Muti.

Letu 1974 je prišel v Velenje, kjer so mu v tovarni gospodinjke opreme Gorenje omogočili delo v popoldanskem času. Sodeloval je na kolektivnih razstavah delavcev — likovnikov v Gorenju. Stevilni kipci so vzbujali pozornost med sodelavci. Ker ni našel galerije, kjer bi bil lahko razstavil ob desetletnici likovnega samorastništva, se je lotil znova velikega dela. Upodobil je kralja pohorskih gozdov, legendarnega Sarha, borec Pohorskega bataljona. Delal je v prostorih osnovne šole XIV. divizije v Velenju; skoraj štiri metre visoko podoba pohorskega junaka, kmeta, orača, borec, so postavili pred šolo.

Toda Alojzeta ni bilo na otvoritvi. Odpotoval je na daljno Japonsko. V dobrih desetih mesecih je spoznal nov svet. Delal je podnevi in ponoči. Delal ob profesorjih japonskih likovnih hramov, ki so njegovo delo spoznali in ocenili z najvišjimi ocenami. Skupaj z japonsko novinarjo in pisateljico Hiroko Kosuto, mu postane življenjska sopotnica, je pripravil razstavi v Tokiju in Osaki. Kritike so takšne, da ga povabijo k razpisu velike nagrade Kotare Takamure — znanega muzeja na prostem — Hakone.

Dolgo je razmišljal, kaj in kako bi se pripravil za velik nagradni natečaj. Kdo bi vedel, koliko noči je prečel, preden se je porodila zamisel »Krika iz teme«. Najprej je moral ustvariti podobo, vzorec, maketo. Ko je »Krik« nastal, ko je nastala podoba sveta v apokaliptični prisposobi, torej, celoten kipec visok 70 cm, je moral na Japonsko. Med tri tisoč deli je bil izbran za naslednje ocenjevanje. Znova je prišlo sporočilo! Ziriya je došodila »Kriku« nove točke. V orodjarni tovarne gospodinjke opreme Gorenje v Velenju pa je v času od januarja do maja

1980 gromozanski »Krik« dobival vse večje razsežnosti. Pri orjaskih podobah je nastalo najprej v glini, potem v pločevinastem oklepu in nazadnje v končni podobi, v varjenem železu. Delo, samo delo. Make-ta je tehtala več kot dvajset kilogramov, celoten kip pa okrog osem ton. Pred letom dni je le malodok verjel, da bo mladi umetnik uspel. Toda železna volja tega »poeta v železu« je bila močnejša od vsega in s pomočjo Gorenja in drugih v Velenju so tovor prepeljali v mesto s svetovno znanim muzejem umetnosti na prostem, Hakone.

»Po štiridnevni zamudi je prišel tudi brat Ludvik in začeli smo delo v muzeju. Pet podob smo sestavili v zemljsko oblo in stebel, ki je visok sedem metrov. Pomagala je Hiroko in v štirinajstih dnevih smo delo dokončno postavili. Medtem pa nas je sam direktor muzeja kar trikrat obiskal. S čimer je pokazal izredno zanimanje.« Tako se spominja Alojz Jerčič na tiste trenutke zmagoslavlja.

IZ OCEN IN KRITIK

Za delo, ki je prvo jugoslovansko v tem prostoru svetovne umetnosti, je prejel posebno nagrado. O njej ne razmišlja, kajti lahko bi dobil tudi prvo. Denar ni vse. Je pa Japonec presenetil in vsakdo, ki vidi »Krik iz teme« v muzeju Hakone, bi želel, da bi umetnino prestavili v Hirošimo. »Ljudje bi res radi videli, da bi to monumentalno opozorilo proti vojni prestavili v Hirošimo. Toda Muzej Hakone je to naredil sebi v prid!« Tako se nekako jezi Hiroko Kubota, vendar še snuje veliko razstavo likovnega sveta Alojza Jerčiča leta 1982 na Japonskem.

»Kritiki so ocenili. Povabili so me in te priložnosti ne bi rad zamudil!« Tako pravi mladi umetnik, ki je zaslovel na Japonskem. O njem so pisali največji japonski časopisi in mu posvetili toliko prostora, kot le malokateremu tujemu umetniku na Ginzi, kjer je 200 galerij.

»Njegova umetnost ima zelo močno identiteto, ki privlači pozornost, čeprav je umetnik star le 32 let. Dela kažejo tlačene ljudi, ki se ne uklonijo nobeni sili. Vsako delo je lahko neodvisno, sestavljeno pa tvori novo kompozicijo. Alojz Jerčič — to je človek z resnično »dobro roko« in velik umetnik. Tako je zapisala kritika v časniku Mainichi 26. avgusta 1980. In drugi so pisali: »V njegovih podobah se stikata dva sveta — nemirna preteklost in napoved bodočnosti. Tako nenadoma so njegove stvaritve pretresle Japonsko in ji pokazale druge lince sveta — vojno z vsemi grozotami, na katero so ljudje tukaj že skoraj

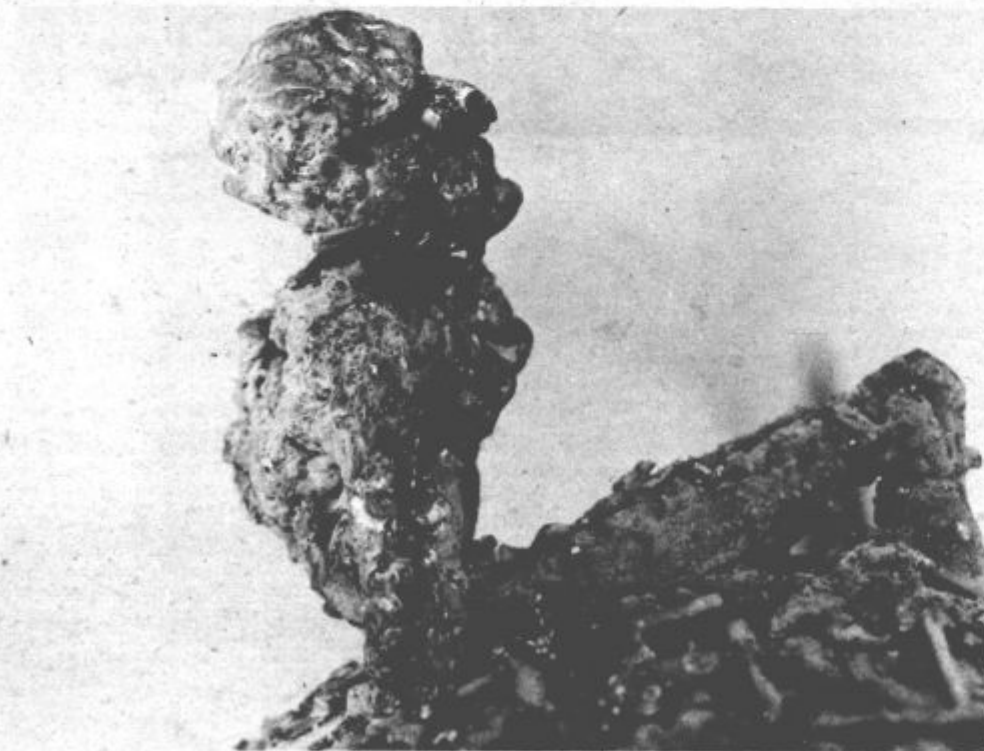
Alojz Jerčič

pozabili. Alojz Jerčič je popolni samouk, kljub temu je njegovo delo izjemno.

Človek z berglo, Diktator. Zadnja stopinja... To so naslovi kipov, ki jih je razstavil na zadnjih treh razstavah na Japonskem. Z vsemi izraža čustva, s katerimi je privabljal Japonce, da so si ogledali razstave. Zapustil je globok vtis, bogato izročilo.

Alojz Jerčič je član »Tujega dopisnega kluba« v Tokiju. Tam se je srečal s pisateljem, kritikom in komunistom Torijem Sunouchijem, ki je v reviji za kulturna vprašanja (mimogrede: naklada je okrog pol milijona izvodov) v pogovoru z avtorjem »Krika v temi« ugotovil, da je bila nagrada, ki jo je dobil, velika, lahko pa bi bila še višja. To je bilo priznanje njemu in Jugoslaviji, kot vodilni neuvrščeni deželi tretjega sveta, kot ocenjujejo Jugoslavijo. Skupaj sta kramljala o tegobah današnjega civiliziranega sveta. To, kar ne more povedati z besedo, kipar izraža z njegovimi deli kot opozorilo pred novimi spopadi, ugotavlja pisatelj. Potrebna so opozorila na neomilitarizem in grozeče nevarnosti. Zato ideja neuvrščene politike ni samo stvar politikov, temveč stvar vsega človeštva, za katero se mora boriti vsak posameznik, povsod po svetu. S sredstvi, ki jih obvlada, naj si bo to delo, kultura, umetnost, skozi katero je moč izraziti misel in željo za odzdravitev in ohranitev miru na svetu.

H. J.

Detajl krika iz teme

mali oglasi

UGODNO prodam spalnico. Telefon 851-611.
PO UGODNI CENI prodajam prvovrstna, neškropljena jabolka raznih sort. Kdor nima ustrezne shrambe, jih lahko dobi od 10 kg naprej. Kupite lahko tudi odlični jabolčnik iz prav takega sadja vsak dan pri SUSTER. Kavče 45, Velenje.
PRODAM zvočnika INFINITY Qe 2 x 100 W. Naslov v uredništvu.

V VELENJU oddam za daljšo dobo enosobno komfortno stanovanje proti takojšnjemu plačilu v naprej. Sifra »Rozika«.
ZAMENJAM dvosobno stanovanje za enosobno. Sifra »Hermine«.
IŠČEMO VARSTVO za deklico na domu. Informacije: Pesje. Urškovca 32, telefon 852-392.
PRODAM R-12, letnik 1976. Branko Grebenšek, Skale 15, Velenje. Ogled popoldan.
KUPIM dobro ohranjeno kuhinjo. Krga Marija, Polzela 50, telefon 850-519.
POCENI prodam originalne ameriške zvočnike 100 W, firme FISHER XP 99 PC. Janez Rak, Koroška 28, Velenje.
UGODNO PRODAM ZASTAVO 750, letnik 1973. Ogled mogoče vsak dan. Naslov: Majhen. Efenkova 3, Velenje, telefon 852-446.

Kino

REDNI KINO VELENJE

23. 1. — petek ob 18. in 20. uri
PLEMENITI TOM — igrano — risani film. Režija: Lionel Jeffries. Igrajo: James Mason, Milie Whitelaw
24. 1. — sobota ob 18. in 20. uri
MAŠČEVANJE SANNY LEYA — ameriški akcijski. Režija: Leody Diaz. Igrajo: Johnson Yap, Steve Nicholson
25. 1. — nedelja ob 16. uri
OTROŠKA MATINEJA — PLEMENITI TOM — igrano-risani film
25. 1. — nedelja ob 18. in 20. uri
MAŠČEVANJE SANNY LEYA — ameriški akcijski
26. 1. — ponedeljek ob 18. in 20. uri
AVANTURE BORIVOJA ŠURDILOVIČA — domača komedija. Igrajo: Ljubiša Samardžić, Miodrag Petrović-Čkalja
27. 1. — torek ob 18. in 20. uri
AVANTURE BORIVOJA ŠURDILOVIČA — domača komedija
28. 1. — sredo ob 18. in 20. uri
SHERLOCK HOLMES IN JACK RAZPARAC — kanadska detektivka. Režija: Bob Clark. Igrajo: James Masson, Christopher Plummer
29. 1. — četrtek ob 18. in 20. uri
SHERLOCK HOLMES IN JACK RAZPARAC — kanadska detektivka

KINO DOM KULTURE VELENJE

25. 1. — nedelja ob 10. uri
OTROŠKA MATINEJA — JA-PLEMENITI TOM — risano-igrani film
26. 1. — ponedeljek ob 20. uri
FILMSKO GLEDALIŠČE — SKRIVNOST NIKOLE TESLA — domači zgodovinski. Režija: Krsto Papič. Igrajo: Peter Božovič, Orson Welles
29. 1. — četrtek ob 20. uri
ZRELO 2 — ameriški pustolovski. Režija: Jeannot Szwarc. Igrajo: Roy Scheider, Lorraine Gary

KINO ŠOSTANJ

24. 1. — sobota ob 15.30
OTROŠKA MATINEJA — PLEMENITI TOM — risano-igrani film.
24. 1. — sobota ob 19.30
PLEMENITI TOM — risano-igrani film
25. 1. — nedelja ob 17.30 in 19.30
KRC GROZE — ameriško znanstveno fantastični. Režija: Robert S. Fiveson. Igrajo: Timothy Donnelly, Dick Sargent
26. 1. — ponedeljek ob 19.30
MAŠČEVANJE SANNY LEYA — ameriški akcijski
28. 1. — sredo ob 19.30
RESNIČNE ZGODBE III DEL — zahodnonemška seksi komedija. Režija: Ernst Hofbauer. Igrajo: Christine Lindber, Gunther Mohner

KINO SMARTNO OB PAKI

23. 1. — petek ob 19. uri
KRC GROZE — ameriško znanstveno fantastični film.

25. 1. — nedelja ob 13.30
OTROŠKA MATINEJA — PLEMENITI TOM — risano-igrani film.
27. 1. — torek ob 19. uri
MAŠČEVANJE SANNY LEYA — ameriški akcijski.

Dežurstva

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENEM DOMU VELENJE

23. 1. — dr. Žuber (dnevni), dr. Zupančič (nočni dežurni)
24. 1. — 25. 1. — dr. Pustovrh (dežurni), dr. Hribar (pomožni dežurni)
26. 1. dr. gin. Prenc (dnevni), dr. Žuber (nočni)

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENI POSTAJI ŠOSTANJ

23. 1. — 25. 1. — dr. Pirtovšek
ŽIVINOZDRAVNIKI V ŠOSTANJU

Od 23. do 29. januarja — Franc Blatnik, dipl. vet., Velenje. Prešernova 22/e, telefon 852-243

Prireditve

Drevi ob 19. uri bo v knjižnici v Velenju »Večer afriške poezije«, ki ga je pripravil Saleški študentski klub Velenje.

V razstavnem prostoru Kulturnega centra »Ivan Napotnik« Velenje je samo še do petka, 30. januarja odprta prodajna razstava akvarelov Roberta Hlavatyja. Nekaj umetnin je še naprodaj po zelo nizki ceni.

Obvestilo

Področni odbor koroških partizanov Mozirje prosi vse ranjence in bolnike, ki so se zdravili v partizanskih bolnišnicah na Koroškem, da sporočijo svoj naslov. »Stanetu« Kovcu, 633335, Solčava. Obvestilo velja tudi za sanitetno in ostalo osebje, ki je delalo v teh bolnišnicah.

Nov cenik plačanih objav za Naš čas

Naročnike in bralce Našega časa obveščamo, da veljajo od 1. januarja 1981 naprej naslednje nove cene PLAČANIH OBJAV za Naš čas:

— Mali oglas, do 10 besed 70.00 din, vsaka nadaljnja beseda 8 din. Za „naslov v uredništvu“ pa je treba doplačati 30 din.
— Osmrtnica, zahvala — 1 cm v stolpcu, širokem 4,2 cm — 114 din.

Zasebni naročniki z vnaprej plačano celoletno naročnino imajo pri malih oglaših 20 % popusta, pri osmrtnicah in zahvalah pa 50 % popusta.
Redakcijo Našega časa zaključujemo ob ponedeljkih ob 12. uri. Do takrat sprejemamo tudi male oglase in naročila za plačane objave.

Uprava in uredništvo Našega časa

Petkov kulturni večer

Štirje nastopajoči za deset poslušalcev

Kulturni center Ivan Velenje že leta uspešno organizira petkovske kulturne večere v prostorih knjižnice in galerijskega kotička.

Pred leti je bilo nekaj takih kulturnih večerov tudi v Šostanju. Izvajalci teh večerov so najprej nastopili v Šostanju, zvečer pa še v Velenju. Zakaj so te kulturne večere po prevzemu doma kulture od prosvetnega društva Svoboda Šostanj ukinili mi ni znano, ker tega nihče ni

pojasnil. Škoda pa je vendarle, saj smo se na te večere, pa čeprav so bili že ob 17. ali 18. uri, navedli. Toda, kar je enkrat ukinjeno, se le s težavo popravi. Toliko za uvodne misli.

Na petkov kulturni večer, ki ga je 16. januarja ob 19. uri pripravil literarni odbor pri zvezi kulturnih organizacij občine Velenje, so vabili plakati in obvestila v tedniku Naš čas. Pa vendar se je kljub temu na literarnem večeru zbralo le 10 poslušalcev, predvsem mlajših prijateljev nastopajočih. Predstavili so se: Boris Kumer, vrtnar iz Šostanja, Dušan Brešak, kemik iz Velenja, Ivan Soln, kovaški mojster v pokroju iz Šostanja in kot gostja Zdenka Gajser, študentka iz Maribora. Vsi štirje so nastopili s svojimi pesmimi, mojster Soln pa je svoje pesmi tudi zapel ob spremljavi kitare in orgle. Ni moj namen pisati o poeziji nastopajočih, moram pa poudariti, da so vsi trije mladi svoje pesmi že imeli objavljene v različnih republiških in pokrajinskih revijah in časopisih. Ivana Solna pa smo slišali celo na radiu Velenje, člani kinokluba Gorenje iz Velenja pa so ga posneli na film, ki so ga že dvakrat javno predvajali s simboličnim naslovom Iskra pod pepelom. Torej ni moč pisati o neznanih avtorjih, ki morda še ne zaslužijo pozornosti velenjskih poslušalcev. Raje se vprašam, čemu tak odnos do domačih avtorjev, čeprav vemo, da je ob nastopanju tujih izvajalcev knjižnica vedno polna. Ali v Velenju, ki šteje okrog 20.000 prebivalcev, ni več kot 10 ljudi vnetih za to zvrst kulture? Zakaj ni bilo kulturnikov iz zveze kulturnih organizacij in tistih, ki se ukvarjajo z literaturo ter kulturnega centra razen tovariša Zavolovska. Žule in Šmajsa, ki je nastopajoče tudi pozdravil in predstavil.

Vse skupaj pa je zagrenila še mučna situacija, ko je eden poslušalcev na koncu vprašal gostjo, kako se počuti ob tako majhni udeležbi na literarnem večeru. Res, le kako se je počutila in kaj bo o tem kulturnem večeru lahko povedala v Mariboru? V. K.

Jože Koren

Med zadržniki in ostalimi prebivalci Saleške doline je 12. januarja boleče odjeknila žalostna vest, da je v starosti 90 let preminul neumorni in za združništvo vnet pokojnik Jože Koren.

Njegova življenjska pot je bila izredno težka, saj je moral kot mladenič med prvimi v 1. svetovno vojno na fronto v Galicijo in Karpate. Tu so mu zaradi izredno hude zime zmrznile noge, ki so mu jih morali v vojni bolnišnici v Budimpešti amputirati v stopalih. Zaradi močnega prehlada je takrat izgubil tudi sluh. Kot težak vojni invalid se je vrnil domov in se zaposlil pri gospodarski zadrugi, hranilnici in posojilnici v Družmirju pri Šostanju. S pridnostjo in vztrajnostjo se je s samozabreževanjem povzpelo do knjigovodje in postal duša gospodarske zadruge v Družmirju, kjer je bil še nabavljalec, skladiščnik in prodajalec vse do prihoda okupatorja. V stari Jugoslaviji je bil tudi vnet pobudnik za izgradnjo prosvetnega doma, v katerem je bila velika dvorana, trgovina kmetijske zadruge in hranilnica z več stanovanjskimi prostori. Dom, ki so ga poimenovali po ljudskem prosvetitelju Antonu Martinu Slomšku, je bil zgrajen večinoma s prispevki in prostovoljnimi delom prebivalcev Šostanje in okolice ter predan svojemu namenu leta 1927. Kot vnet zadržnik je tudi pokojni Jože v ta dom vložil vse svoje sile in

finančna sredstva, za kar je imel v domu zagotovljeno tudi stanovanje do smrti. S prihodom okupatorja pa je moral Jože zapustiti s službo tudi stanovanjsko zadrugi.

Pokojnega Jožeta Korena bomo kmetje in zadržniki Saleške doline ohranili v hvaležnem spominu, saj je vse svoje življenjske moči posvetil napredku zadržništva v Šostanju in okolici. Zanj je povsem veljal izrek: »Ne kar mora, kar more, to mož storiti je dolžan.«

Marko Jonko

V SPOMIN IN ZAHVALA

1. 2. 1981 bo minilo 1 leto, kar nas je tako nenadoma za vedno zapustil naš ljubi mož in ati

VALENTIN ŠPEGLIČ

Vsem, ki ste nam ob teh težkih dneh kakorkoli pomagali, mu prinesli veliko cvetja in ga v tako velikem številu pospremili na njegov mnogo prerani grob, iskrena hvala. Posebna zahvala velja Zarkovemu Petru in pa Gozdnemu gospodarstvu Šostanj.

Zahvaljujemo se

VZGOJNOIZOBRAŽEVALNI ZAVOD VELENJE
TOZD OSNOVNA ŠOLA BIBA ROECK ŠOSTANJ

Razpisna komisija

PONOVNO RAZPISUJE

na podlagi 78. do 83. člena statuta TOZD dela in naloge delavca s posebnimi pooblastili in odgovornostmi za poln delovni čas, za mandatno dobo štirih let

VODJO GOSPODARSKIH IN SPLOŠNIH ZADEV TOZD

- Pogoji:
- da kandidat izpolnjuje splošne z zakonom o osnovni šoli in družbenim dogovorom o uresničevanju kadrovske politike določene pogoje;
 - da izpolnjuje pogoje iz 1. odstavka 89. člena zakona o osnovni šoli;
 - da je učitelj, ki izpolnjuje pogoje 96. člena ZOŠ ali
 - vzgojitelj, ki ima višjo izobrazbo vzgojiteljske smeri ali
 - šolski svetovalni delavec ali
 - drug strokovni delavec v vzgojno izobraževalnem delu, ki ima ustrezno visoko ali višjo izobrazbo;
 - da ima najmanj 3 leta delovnih izkušenj v vzgojno izobraževalnem delu;
 - da ima opravljen strokovni izpit;
 - da ima pozitiven odnos do pridobitev socialistične revolucije in NOV;
 - da ima strokovne, organizacijske in delovne sposobnosti, ki jamčijo, da bo s svojim delom prispeval k uresničevanju smotrov in ciljev v osnovni šoli.

Kandidati naj vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljejo v 20 dneh po objavi razpisa na naslov tozd, v zaprtem pismu z označbo „za razpisno komisijo“.

Kandidate bomo o rezultatih razpisa obvestili najkasneje v 30 dneh po preteku roka za sprejem prijav.

velenjska plastika
n sub.o
63320 velenje
celjska cesta
telefon (063)
850 138, 850 410

Celjska c. 35
TOZD INTEGRAL

Komisija za delovna razmerja

OBJAVLJA

1. VODENJE KONTROLE KVALITETE (1 delavec)

Pogoji: višješolska ali srednješolska izobrazba strojne smeri in 3 oziroma 4 leta delovnih izkušenj pri opravljanju enakih ali podobnih delih

2. IZDELAVA NAPRAV, PRIPRAV IN KONSTRUKCIJ (3 delavci)

Pogoji: KV ključavničar ter 2 leti delovnih izkušenj.

3. — SORTIRANJE S PAKIRANJEM

- ŠTANCANJE (1 delavka)
- STANČANJE (1 delavka)
- STANČANJE V TRAKOVE (2 delavca)
- SESTAVLJANJE NAVIJALCEV (2 delavki)
- SESTAVLJANJE ČELAD (1 delavka)
- CINKANJE (2 delavca)
- GUMIRANJE (1 delavec)
- ROČNO TISKANJE (3 delavke za določen čas)

Pogoji: PK ali NK delavec oziroma delavka, zaželeno delovne izkušnje.

Komisija za delovna razmerja TOZD GALIP

OBJAVLJA

prosta dela in naloge

1. VODENJE KONTROLE KVALITETE (1 delavec)

Pogoji: višješolska ali srednješolska izobrazba strojne smeri in 3 oziroma 4 leta delovnih izkušenj pri opravljanju enakih ali podobnih delih.

2. KONTROLIRANJE KVALITETE (1 delavec)

Pogoji: VK ali KV ključavničar ter 3 leta delovnih izkušenj pri opravljanju enakih ali podobnih delih.

3. VODENJE IZMENE — AP (1 delavec)

Pogoji: delovodska šola strojne smeri ali KV ključavničar in 2 oziroma 3 leta delovnih izkušenj pri opravljanju enakih ali podobnih delih.

4. VILVANJE PALIC (1 delavec)

Pogoji: PK ali NK delavec in eno leto delovnih izkušenj.

Komisija za delovna razmerja DSSS ponovno

OBJAVLJA

prosta dela in naloge

1. VODENJE PROGRAMA II

Pogoji: visokošolska izobrazba strojne smeri ter 3 leta ustreznih delovnih izkušenj.

2. VODENJE PROGRAMA IV

Pogoji: visokošolska izobrazba kemijske smeri ter 3 leta ustreznih delovnih izkušenj.

Za vsa navedena dela se sklepa delovno razmerje za nedoločen čas s poskusno dobo določeno po pravilniku o delovnih razmerjih, razen za dela ročnega tiskanja, kjer se sklepa delovno razmerje za določen čas (nadomeščanje delav v času porodniškega dopusta).

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v roku 15 dni od dneva objave na naslov VEPLAS, Velenje, Celjska c. 35, Velenje.

O izbiri bodo prijavljeni kandidati obveščeni v 15 dneh od poteka roka za sprejemanje prijav.

Se dober teden in tudi podaljšanih zimskih počitnic bo konec. Šolarji se bodo zagotovo zelo naučili smučanja, nekateri v naših znanih smučarskih središčih, drugi pa so se zadovoljili kar z domačim smučiščem v Saleku (na posnetku). Vlečnica v Saleku obratuje podobno kot v Zavodnjah že od vsega začetka, enako pa bo tudi prihodni teden. Za zadnji teden bo smučarski klub Velenje poskrbel za organizirano smučanje za šolarje, v Saleku, Zavodnjah ali na Golteh, če bo le dovolj prijav. Prijave sprejemajo že danes popoldne, pa tudi v torek popoldne od 16. do 18. ure v prostorih smučarskega kluba na Kraigerjevi 8.

Smučanje

Uspelo tekmovanje

Preteklo soboto je smučarski klub Velenje pripravil na Golteh tekmovanje vzhodne regije v slalomu za cicibane in mlajše pionirje. Tekmovanje je lepo uspelo tako organizacijsko kot tudi glede na dosežene rezultate. Člani smučarskega kluba Velenje so dosegli dve prvi, eno drugo in eno tretje mesto.

Pri cicibankah je bila najboljša Romana Zorman (Velenje) s časom 1:22,84, druga je bila Petra Videmšek (Fužinar) s 1:24,98, tretja pa Katja Skrinjar prav tako Fužinar s časom 1:27,36. Od 14. tekmovalcev se je med deseterico uvrstila še Jerneja Kemperle, ki je bila osma.

Pri cicibanah je najboljši rezultat dosegel Mitja Adamič (Črna), in sicer 1:18,87, Matej Mejovšek (Velenje) je bil s časom 1:18,92 drugi, Robert Ravnjak prav tako Velenje pa z rezultatom 1:19,53 tretji. Pri cicibanah je nastopilo kar 55 tekmovalcev, ostali velenjski predstavniki pa so dosegli naslednje uvrstitve: 18. je bil Aleš Čepļak, Miran Ravter 22., Andrej Ravter 27. in Matej Košič 33.

Med mlajšimi pionirkami je zmagala Saša Silovšek (Vele-

nje) s časom 1:15,57 pred Katjušo Pušnik (Črna) 1:17,41 ter tretjo uvrščeno Sabino Markoli (Branik) s časom 1:18,86. V tej konkurenci je nastopilo 21 tekmovalk, med katerimi se je od Velenjčank na 7. mesto uvrstila še Mojca Pusovnik, na 13. pa Tanja Bole.

V kategoriji mlajših pionirjev je slavil Dušan Zagar (Fužinar) z rezultatom 1:11,05, Niko Pavko (Branik) je bil drugi s časom 1:13,23, tretji pa Tomaž Kostanjevec (Fužinar) s časom 1:13,33. Tekmovalo je 41 smučarjev.

Zadnji teden preteklega leta so se pričela tekmovanja za kategorizacijo. Na Ošvenu je bil pri mlajših pionirjih v veleslalomu Tomaž Potočnik šesti, v veleslalomu na Kopah pa sta bila pri cicibanah najboljša Romana Zorman in Robert Ravnjak. Med mlajšimi pionirkami je v slalomu zmagala Saša Silovšek.

11. januarja je na republiškem tekmovanju v vzhodni slovenski ligi Roman Zorman zasedel odlično 7. mesto pri cicibanah, Aleš Ževart pa je bil v kategoriji mlajših mladincev v slalomu četrti.

(J. S.)

Karate

Smajloviću pokal Pohorskega bataljona

Na prvi letošnji preizkušnji najboljših slovenskih karateistov je dosegel lep uspeh Smajlovič iz Velenja. V tekmovanju za pokal pohorskega bataljona, ki je bilo 11. januarja v Rušah, je med 27 najboljšimi slovenskimi karateisti dosegel prvo mesto. V finalnem dvoboju so vsi pričakovali zmago državnega reprezentanta Javorška iz Maribora, vendar je bil tokrat Smajlovič boljši, premagal ga je z 2:0.

Tekmovanja se je udeležil tudi Korpnik iz Velenja in osvojil 5-8 mesto, kar je za tega mladega tekmovalca prav tako lep uspeh.

Končni vrstni red: 1. Smajlovič (Velenje), 2. Javoršek (Boris Kidrič), 3. Romih (Trbovlje), 4. Globevnik (Boris Kidrič).

Streljanje

Dobri rezultati

Občinskega prvenstva v streljanju z zračnim orožjem v mednarodnem programu v Velenju se je udeležilo 25 tekmovalcev. Doseženi so bili zelo dobri rezultati, saj je norme za nastop na republiškem prvenstvu izpolnilo 20 strelcev.

Največ uspeha je imela pri mladinkah Saška Bola, ki je osvojila naslova občinske prvakinje pri mladinkah in članicah. Občinski prvaki za leto 1981 so še: Alojz Trstenjak v streljanju s pištolo med člani, Roman Podlesnik pri mladincih, Dušan Perhač v streljanju s puško pri članih ter Matjaž Sentjunc pri mladincih.

Rezultati: člani — puška — 1. Dušan Perhač 359, 2. Hajrudin Pajič 356, 3. Hinko Bola 384, 4. Franjo Žučko 347, 5. Drago Šafarič 342 krogov; **članice — puška —** 1. Saška Bola 349, 2. Darinka Orlačnik 342, 3. Tanja Pečovnik 308 krogov; **člani — pištola —** 1. Alojz Trstenjak 375, 2. Hinko Bola 375, 3. Ivan Benko 370, 4. Franjo Žučko 370, 5. Vinko Trinkaš 367; **mladinci — pištola —** 1. Roman Podlesnik 340, 2. Rajko Torbica 335, 3. Matjaž Sentjunc 321 krogov.

X X X

Tri prva mesta

Na republiškem prvenstvu v streljanju z zračnim orožjem v mednarodnem programu v Ljubljani so imeli velenjski strelci mirne roke, saj so iz Ljubljane prinesli devet kolajnz: 3 zlate, 3 srebrne in 3 bronaste.

Najbolj zagrizene boje so imeli velenjski pištolarji s ekipo ljubljanske Olimpije, lanskeoletnim državnim prvakom. Tokrat so bili boljši Velenjčani, ki so svoje tekmece ugnali kar za 51 krogov. Prvo mesto so osvojili tudi mladinci v streljanju s pištolo ter mladinke v streljanju s puško, pri članicah pa so bile Velenjčanke druge.

Pri posameznikih sta bila od velenjskih predstavnikov najbolj uspešna v streljanju s pištolo Alojz Trstenjak s 567 krogi in Matjaž Sentjunc s 493 krogi, kar je zadostovalo za drugo mesto. Bronaste kolajne sta osvojila Janez Štuhec s 564 krogi in Rajko Torbica s 475 krogi. Na republiškem tekmovanju je uspelo izpolniti norme za nastop na državnem prvenstvu, le ekipi velenjskih pištolarjev, ki so nastreljali 2188 krogov. Med posamezniki pa sta se uvrstila na državno prvenstvo, to bo 8. februarja v Novem Sadu, še Saška Bola in Vinko Trinkaš.

Rezultati velenjskih tekmovalcev:
Člani — puška — Hajrudin Pajič 537, Dušan Perhač 529, Silvo Pešak 519, Drago Šafarič 519 krogov; ekipno so nastreljali 2104 kroge in osvojili 5. mesto. **Članice — puška —** Saška Bola 354, Darinka Orlačnik 350, Tanja Pečovnik 327 krogov; ekipno: Velenje 1. mesto. **Člani — pištola —** Alojz Trstenjak 567, Janez Štuhec 564, Hinko Bola 556, Rajko Srđić 545, Vinko Trinkaš 550, Franjo Žučko 543, Ivan Benko 543, Drago Šafarič 538, Jure Mogelnicki 536 krogov; ekipno: Velenje I. 2232, 1. mesto, Velenje II. 2172, 4. mesto, Franjo Žučko

Sredi meseca so se pričele tako težko pričakovane razprodaje. Proizvajalci in trgovci so nas spet razveselili z velikimi znižanji cen in ponovno dokazali, da nekatero, blago prodajajo po precej previsokih cenah. »Stabilizirani« potrošniki sedaj praznimo police in smo zadovoljni skoraj z vsem, le da je ceneje in se vsaj nekoliko prilega našim linijam.

ŠŠK Velenje

Tradicionalni akademski ples

Šaleški študentski klub tudi letos prireja že tradicionalni akademski ples, ki bo v prostorih kavarne Rek v soboto, 24. januarja. Pričel se bo ob 20. uri.

Prireditelji pripravljajo za vse obiskovalce zanimiv in pester program. Seveda, pa bodo najprej v svoje vrste sprejeli bruce in tudi zanje pripravili poseben program. Nato pa se bodo lahko udeleženci plesa zavrteli ob zvokih ansambla Albatros, v spodnjih prostorih pa bo disko. Vstopnice za prireditve so že v prodaji pri Mladinski knjigi Velenje. Pokrovitelj letošnjega akademskega plesa je Rek Velenje.

Mnogokrat smo študentje tarča včasih tudi neupravičenih kritik, da organiziramo le razne zabavne prireditve. Brez akademskega plesa pa si ne moremo zamisliti svojega delovanja (predvsem na informativnem, kulturnem in športnem področju), saj nam pomeni glavni vir financiranja. Za primer naj povemo, da smo z objavo enega reklamnega oglasa (od dvajsetih) na plakatu, ki vabi na prireditev, dobili več sredstev kot je celotni prispevek kulturne skupnosti za delo naše kulturne komisije.

T. S.

V Gornji Savinjski dolini se strelstvo in strelski šport nenehno krepi. Vrste strelcev se v večini krajev hitro širijo, pa tudi novih strelskih objektov ne manjka. Z množičnos-

tjo se seveda pojavljajo tudi uspehi na tekmovalnem področju, saj strelci svoje sposobnosti prekušajo na številnih tekmovanjih.

Miličniki so zapisali

Neprimerna hitrost

Kljub nenehnim opozorilom, da naj udeleženci v cestnem prometu vozijo skrajno previdno, se nekateri vozniki ne zmenijo za to. Dne, 16. januarja se je okoli 12.45 uri zgodila na lokalni cesti v Selu prometna nesreča, v kateri se je udeleženec težje telesno poškodoval.

Voznik neregistriranega motornega kolesa Karel Pečecnik je zaradi neprimerne hitrosti pričel na poledenem cestišču zavirati. Pri tem ga je močno zaneslo in padel je po cestišču. Pri padcu se je hujše telesno poškodoval. Odpeljali so ga v celjsko bolnišnico.

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER
TOZD ELEKTRO-KOVINARSKÉ ŠOLE

TEČAJI TUJIH JEZIKOV

V sredo, 11. februarja 1981 ob 17. uri se pričenjajo na RSC Velenje naslednji intenzivni jezikovni tečaji:

- 1. ZAČETNI TEČAJ ANGLEŠKEGA JEZIKA**
ponedeljek, četrtek od 17.30 do 20. ure
- 2. ZAČETNI TEČAJ NEMŠKEGA JEZIKA**
ponedeljek, četrtek od 17.30 do 20. ure
- 3. ZAČETNI TEČAJ FRANCOŠKEGA JEZIKA**
sreda, četrtek od 17.30 do 20. ure

Obseg: 2 x 3 ure tedensko
Cena: 4000 din

Vsak tečaj bo dvakrat tedensko po tri ure, skupno 100 ur. Prijavite se lahko v tajništvo TOZD EKŠ (rumena zgradba), prvo nadstropje, soba št. 28, vsak dan od 6. do 14. ure ali po telefonu na št. 850-422, interna 25.

naš čas

»NAS ČAS« glasilu SZDL, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, p. o. Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAS ČAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstidnevnik »ŠALIŠKI RUDAR«, kot tednik pa izhaja »NAS ČAS« od 1. marca 1973 naprej.

UREDNIŠTVO: Marijan Lipovšek (direktor in glavni urednik), Stane Vovk (odgovorni urednik), Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Zakošek in Mira Zakošek (novinarji).

Izhaja ob petkih.

Uredništvo in uprava Velenje, cesta Františka Foita 10, telefoni (063) 850-087, 850-316, 850-317. Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda je 7 dinarjev, letna naročnina pa 300 dinarjev (za tujino 600 dinarjev).

Ziro račun pri SDK, podružnica Velenje, številka 52800-603-38482.

Gratična priprava, tisk in odprema: ČGP Večer, Maribor.

Nenaročeni rokopiisov in fotografij ne vračamo.

Za »NAS ČAS« se po mnenju Sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421-1/72 z dne 8. februarja 1974 ne plačuje temeljnega danka od prometa proizvodov.

